

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

FILOZOFICKÁ FAKULTA

Katedra muzikologie

**Hudební redakce Českého rozhlasu, studia Olomouc
v letech 1993–2009**

The Musical department of Czech Radio, studio in Olomouc
in the years 1993–2009

Bakalářská diplomová práce

Lucie Přikrylová

Vedoucí práce: Mgr. Alice Ondřejková, Ph.D.

Olomouc 2012

Prohlašuji, že jsem bakalářskou diplomovou práci vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu. Souhlasím, aby tato práce byla uložena a zpřístupněna ke studijním účelům na Univerzitě Palackého v Olomouci.

V Olomouci dne 22. dubna 2012

Lucie Přikrylová

Ráda bych zde poděkovala vedoucí práce Mgr. Alici Ondřejkové, Ph.D. za ochotu, užitečné rady a pomoc při psaní práce. Dík patří také bývalým i současným pracovníkům Českého rozhlasu Olomouc za to, že mi vždy ochotně vyšli vstříc, a za poskytnutí potřebných informací a materiálů.

OBSAH

ÚVOD	3
1 STAV BĀDÁNĪ	5
2 VÝVOJ OLOMOUCKÉHO STUDIA ČESKOSLOVENSKÉHO ROZHLASU DO ROKU 1993	7
2.1 První vlna zájmu o rozhlasové vysílání v Olomouci	7
2.2 Zahájení vysílání, padesátá léta	8
2.3 Šedesátá léta	10
2.4 Normalizace	11
2.5 Osmdesátá léta	11
3 PODOBA A VÝVOJ STUDIA V LETECH 1993–2009	13
3.1 Vývoj studia od osamostatnění do roku 2009 s výhledem do současnosti	13
3.2 Redakce, jejich činnost a personální obsazení	17
3.2.1 Redakce zpravodajství a publicistiky	17
3.2.2 Slovesná redakce	18
3.2.3 Úspěchy a ocenění redaktorů Českého rozhlasu Olomouc	19
3.3 Programová skladba stanice	20
4 HUDEBNĪ REDAKCE ČRO OLOMOUC, JEJĪ PERSONÁLNĪ OBSAZENĪ A ČINNOST V LETECH 1993–2009	26
4.1 Činnost hudební redakce v letech 1993–2009	26
4.2 Personální obsazení	27
4.3 Hudba ve vysílání	30
4.4 Spolupráce hudební redakce s dalšími redakcemi ČRo Olomouc a s jinými rozhlasovými stanicemi	31
5 HUDEBNĪ POŘADY STANICE ČRO OLOMOUC V LETECH 1993–2009	33
5.1 Bloky hudby	33
5.2 Pořady se zapojením posluchačů	34
5.3 Titulkové hudební pořady	35
6 NAHRÁVÁNĪ A KATALOG NAHRÁVEK Z LET 1993–2009	42
6.1 Nahrávky populární a vážné hudby	43
6.2 Nahrávání vážné hudby	44
6.3 Nahrávání populární, folklórní a scénické hudby	46

6.4 Katalog nahrávek.....	49
ZÁVĚR	51
RESUMÉ	53
SUMMARY	54
ZUSAMMENFASSUNG	55
LITERATURA A PRAMENY	56
Literatura.....	56
Archivní prameny.....	56
Diplomové a disertační práce.....	56
Tisk.....	57
Internetové zdroje.....	57
Rozhovory.....	58
ANOTACE	59
PŘÍLOHY	

ÚVOD

Rozhlasové studio má své místo v olomouckém kulturním a společenském životě již od roku 1949. Více než čtyřicet let však fungovalo jako pobočné studio Českého rozhlasu Brno a později Ostrava. Alice Ondřejková vytyčila ve své disertační práci, zabývající se olomouckým rozhlasovým studiem v tomto období, tři vývojové etapy,¹ přičemž první dvě a první část třetí detailně rozebírá. Tato práce na ni navazuje a sleduje vývoj v dalších částech třetí etapy.

Do první etapy patří počátky studia v letech 1949–1960, kdy podléhalo Českému rozhlasu Brno a chvíli bylo samostatné. Následoval rozkvět studia v období 1960–1989, ve kterém náleželo ostravskému pracovišti. V Olomouci se v té době natáčelo velké množství hudebních snímků. Třetí etapa začala rokem 1989 a vyznačovala se snahami o osamostatnění studia. K tomu došlo v roce 1993 a zde již začíná období, které stojí v centru našeho badatelského zájmu. Druhým mezníkem je rok 2009, kdy studio oslavilo 60 let existence. V určitých případech se nelze vyhnout přesahům do současnosti.

Cílem práce je na základě archivních materiálů, programových přehledů a výpovědí zaměstnanců zmapovat vývoj stanice Český rozhlas Olomouc, především její hudební redakce, od zahájení samostatného vysílání až po stav, kdy je čtvrtou nejposlouchanější regionální veřejnoprávní rozhlasovou stanicí v České republice. Součástí práce je také katalog hudebních nahrávek z let 1993–2009.

První kapitola stručně seznamuje s historií olomouckého rozhlasového studia. Snaží se vystihnout situaci již od doby před založením studia, zmínit základní mezníky a seznámit s nejvýznamnějšími osobnostmi působícími ve studiu.

Druhá kapitola se věnuje stanici Českého rozhlasu Olomouc jako celku. Vrací se na počátek devadesátých let, kdy se objevily snahy o osamostatnění. Uvádí všechny události s tím spojené a popisuje okamžik zahájení vysílání. Následují informace o dalších významných momentech, jako bylo rozšiřování vysílací doby, činnost stanice během povodní v roce 1997, změna ředitele nebo snahy o získání nových posluchačů. V kapitole jsou představeny jednotlivé redakce, jejich činnost, personál, i úspěchy a ocenění zde vytvořených pořadů. V poslední části kapitoly je sledován vývoj

---

¹ ONDŘEJKOVÁ, Alice: Olomoucké studio Československého rozhlasu – hudební redakce, vysílání, nahrávání a dramaturgie v letech 1949-1993. Rkp., disertační práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2011, str. 59

programového schématu stanice.

Následující kapitola se již obrací k hudební redakci. Snaží se sledovat vývoj redakce v souvislosti s celkovou situací ve studiu. Vysvětluje vliv hudební složky na poslechovost stanice a popisuje období hledání co nejatraktivnějšího hudebního formátu. Představuje všechny členy hudební redakce, ať už stálé zaměstnance nebo externisty, kteří se podíleli či stále podílejí na tvorbě hudebních pořadů. Snaží se nastínit způsob výběru hudby do vysílání a přiblížit, jak funguje program Selector. Zmiňuje také, jak hudební redakce spolupracuje s dalšími redakcemi.

Další kapitola mapuje hudební pořady. Sleduje, jak se vyvíjely či měnily, vysvětluje, jaké typy pořadů se ve vysílání vyskytují, a popisuje některé významnější tituly.

Poslední kapitola shrnuje a analyzuje hudební nahrávky Českého rozhlasu Olomouc. Třídí je do kategorií v závislosti na hudebním žánru a místě pořízení záznamu. Závěrečná část představuje katalog nahrávek a poukazuje na problémy, které se objevily při jeho tvorbě.

Přílohy tvoří kromě katalogu fotografie z Českého rozhlasu Olomouc a ukázka Memoranda, které iniciovalo osamostatnění stanice.

1. STAV BĀDÁNĪ

Literatura zabývající se regionálním vysíláním Českého rozhlasu v posledních dvaceti letech je zastoupena velmi řídce. Nejpřínosnější je publikace Evy Ješutové *Od mikrofonu k posluchačům. Z osmi desetiletí Českého rozhlasu*,² která poskytuje komplexní informace o Českém rozhlase od jeho vzniku až do současnosti a několik stran je věnováno také každé z regionálních stanic. Olomoucké studio mapuje hlavně od počátků do osamostatnění v roce 1993, autorka se zde věnuje počátkům samostatného vysílání v první polovině devadesátých let, ale další vývoj již popisuje velmi zběžně.

Další kniha Evy Ješutové s názvem *99 významných uměleckých osobností rozhlasu*³ se zaměřuje pouze na tvůrce slovesných pořadů. Pro tuto práci tedy poskytla jen informace do kapitoly věnující se olomouckému studiu jako celku.

Hudební redakci ČRo Olomouc je věnováno několik studií ve sborníku *Hudba v Olomouci a na střední Moravě*, který vznikl na katedře Muzikologie Univerzity Palackého v Olomouci. Alice Kučerová sleduje počátky rozhlasového studia v Olomouci,⁴ text tedy zajistil podklady pro kapitolu shrnující historii olomouckého studia do roku 1993. Markéta Koptová ve své studii nahlíží na dechovou hudbu, její místo ve vysílání a vliv na poslechovost stanice.⁵ Jde o jeden z mála publikovaných textů zabývajících se přímo hudební redakcí. Dva příspěvky ve sborníku představují bývalého hudebního redaktora a ředitele Českého rozhlasu Olomouc Stanislava Červenku. Text Luděk Zenkla obsahuje pouze základní informace, avšak Červenkovy vlastní *Životopisné vzpomínky* přináší mnoho poznatků o počátcích samostatné rozhlasové stanice.⁶

Stanicí ČRo Olomouc se zabývá několik vysokoškolských závěrečných prací.

---

² JEŠUTOVÁ, Eva a kol.: *Od mikrofonu k posluchačům. Z osmi desetiletí Českého rozhlasu*. Praha 2003

³ JEŠUTOVÁ, Eva a kol.: *99 významných uměleckých osobností rozhlasu. Čeští tvůrci slovesných pořadů*. Praha 2008

⁴ KUČEROVÁ, Alice: *Regionální vysílání a vznik olomouckého studia Československého rozhlasu*. In: *Hudba v Olomouci a na střední Moravě I*. Olomouc 2007, str. 115–123

⁵ KOPTOVÁ, Markéta: *Dechová hudba v Českém rozhlase Olomouc v letech 1993–2006*. In: *Hudba v Olomouci a na střední Moravě I*. Olomouc 2007, str. 134–140

⁶ ZENKL, Luděk: *Milada Červenková a Stanislav Červenka. Portréty dvou osobností hudební Olomouce 20. a 21. století*. In: *Hudba v Olomouci a na střední Moravě I*. Olomouc, 2007, str. 205–220. Též: ČERVENKA, Stanislav: *Životopisné vzpomínky*. In: *Hudba v Olomouci a na střední Moravě I*. Olomouc 2007, str. 221–236

Tato bakalářská práce navazuje chronologicky na disertační práci Alice Ondřejkové, která sledovala vývoj, činnost a nahrávání v olomouckém studiu do roku 1993.⁷ Není tedy tolik zdrojem, jako spíše ukazatelem směru, jímž by se měl ubírat tento text. Michal Bureš srovnává brněnské a olomoucké rozhlasové studio.⁸ Jeho diplomová práce má spíše popularizační než odborný charakter. Nabízí však nahlédnutí do tvorby a přípravy rozhlasového vysílání a také do situace kolem roku 2000. V minulém roce byla na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci obhájena magisterská diplomová práce Ivany Krestýnové *Hudba v rozhlase dříve a nyní (se zaměřením na Český rozhlas v Olomouci)*⁹ Z velké části je zaměřena na historii Českého rozhlasu jako celku, olomouckému studiu se nevěnuje do větší hloubky. Neobsahuje žádné nové poznatky, které by nebyly uvedeny v některých již vydaných publikacích nebo na webových stránkách Českého rozhlasu. Navíc se zde vyskytuje množství chyb, zvláště ve jménech pracovníků ČRo. Diplomová práce Ondřeje Grzegorza sleduje olomoucké studio Českého rozhlasu po technické stránce.¹⁰ Využitelné jsou části o nahrávání na hudebních festivalech. Martina Pudelová mapuje ve své bakalářské práci hudebně-kulturní život v Olomouci v prvních poválečných letech. Krátká kapitola zde patří i rozhlasovému studiu.¹¹ Vzhledem k tomu, že autorka nečerpala pouze z již existující literatury, ale využila množství novinových článků, přináší nové informace, které je možno použít v kapitole o historii olomouckého studia do roku 1993.

Protože literatura disponuje velmi malým množstvím informací a podkladů pro vytvoření bakalářské práce, bylo třeba využít ve velké míře periodika, archivní materiály, výroční zprávy či rozhovory s pamětníky.

*Týdeník Rozhlas*¹² přispěl velkým množstvím užitečných informací. Soustavně totiž sleduje rozhlasové dění v České republice, přináší zprávy o změnách a novinkách v jednotlivých stanicích, popisuje zajímavé pořady a především poskytuje program všech stanic včetně regionálních. Díky tomu lze podrobně sledovat strukturu vysílání,

---

⁷ ONDREJKOVÁ, Alice: Olomoucké studio Československého rozhlasu – hudební redakce, vysílání, nahrávání a dramaturgie v letech 1949–1993. Rkp., disertační práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2011

⁸ BUREŠ, Michal: Olomoucké a brněnské rozhlasové studio v devadesátých letech (proměny pozice a funkce) Rkp., diplomová práce. Brno, Divadelní fakulta Janáčkova akademie múzických umění v Brně 2000

⁹ KRESTÝNOVÁ, Ivana: Hudba v rozhlase dříve a nyní (se zaměřením na Český rozhlas v Olomouci). Rkp., diplomová práce. Olomouc, Pedagogická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2011

¹⁰ GRZEGORZ, Ondřej: Fenomén digitálního zvukového záznamu na příkladu olomouckého studia Českého rozhlasu. Rkp., diplomová práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2012

¹¹ PUDELOVÁ, Martina: Olomoucký hudebně-kulturní život v letech 1945–1948. Rkp., diplomová práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2011, str. 71–73

¹² Týdeník Rozhlas, 1993–2009

programovou skladbu stanice, změny vysílacího schématu a umístění jednotlivých pořadů v programu.

Sdružení pro rozhlasovou tvorbu vydává dvakrát ročně odborný časopis *Svět rozhlasu*.¹³ Více než hudebními tématy se zabývá prací slovesných redakcí, vysíláním v zahraničí, technickými novinkami, často zveřejňuje příspěvky z konferencí. Olomouckému studiu se žádný z článků samostatně nikdy nevěnoval, ale často šlo o souhrnné texty o regionálních studiích, ze kterých lze použít některé z informací. V každém díle časopisu je hojně zastoupení medailonů rozhlasových tvůrců, z nichž někteří působí či působili v Olomouci. Velmi přínosné byly seznamy dalších prací zabývajících se rozhlasovými tématy.

K nejdůležitějším pramenům patří *Ročenky Českého rozhlasu*.¹⁴ Každá regionální stanice v nich shrnuje své roční působení na třech až čtyřech stranách. Díky tomu je možno vysledovat vývoj stanice a zachytit její významné okamžiky.

Vlastním informačním materiálem olomouckého studia jsou *Rozhlasové noviny*.¹⁵ Vychází jednou za rok až v posledních dvou letech, ale v některých příspěvcích se ohlíží i za dobou, kterou sleduje tato práce.

Medailony zaměstnanců a pořadů i historii stanice je možno najít na webových stránkách Českého rozhlasu Olomouc.¹⁶

Důležitým zdrojem pro tvorbu katalogu nahrávek byla fonotéka Českého rozhlasu Olomouc a také Automatický informační systém (AIS).

Protože tato bakalářská práce mapuje poměrně nedávnou minulost, k jejímu vzniku významnou měrou přispěly také výpovědi a vzpomínky současných i minulých zaměstnanců ČRo Olomouc. Nejdůležitější rozhovory poskytli režisér Michal Bureš¹⁷ a hudební redaktor Antonín Schindler ml.¹⁸ O počátcích samostatného vysílání stanice hovořil Stanislav Červenka¹⁹ a své pořady korespondenčně představili Miroslav Nop,²⁰ Jiří Vavrda²¹ a Josef Sandy Nosek.²²

---

¹³ Svět rozhlasu, 1999–2012

¹⁴ Ročenka Českého rozhlasu, 1996–2009

¹⁵ Rozhlasové noviny, 2010–2011

¹⁶ <http://www.rozhlas.cz/olomouc/portal>

¹⁷ Rozhovor s Michalem Burešem ze dne 8. 3. 2012. Též: Korespondence s Michalem Burešem ze dne 31. 3. 2012

¹⁸ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012. Též: Korespondence s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 3. 4. 2012

¹⁹ Rozhovor se Stanislavem Červenkou ze dne 4. 4. 2012

²⁰ Korespondence s Miroslavem Nopem ze dne 3. 4. 2012

²¹ Korespondence s Jiřím Vavrdou ze dne 3. 4. 2012

²² Korespondence s Josefem Sandy Noskem ze dne 12. 4. 2012

2. VÝVOJ OLOMOUCKÉHO STUDIA ČESKOSLOVENSKÉHO ROZHLASU DO ROKU 1993

2.1 PRVNÍ VLNA ZÁJMU O ROZHLASOVÉ VYSÍLÁNÍ V OLOMOUCI

První snahy o založení olomouckého rozhlasového studia se objevily již ve dvacátých letech 20. století. Olomouc se v té době stala metropolí středomoravského regionu. Vzniklo profesionální divadlo, a kulturní spolky a sbory zvýšily svou aktivitu. Žádosti o samostatné rozhlasové studio však ještě mnoho let nebyly vyslyšeny.²³

Ve třicátých letech se zvedla nová vlna zájmu o zřízení studia. V dubnu 1932 se uskutečnil první rozhlasový přenos z olomouckého divadla. Operní soubor provedl dílo Adolpha Adama *Kdybych byl králem*.²⁴ V následujících letech byla na vlnách brněnského Radiojournalu odvysílána další divadelní představení, například Offenbachova opera *Hoffmanovy povídky* (8. dubna 1935).²⁵

Dne 22. února 1936 se v Olomouci uskutečnila porada olomouckých zájemců o rozhlasové studio. Ze zasedání vzešla rezoluce, která připomíná „*mimořádně důležitý kulturní, umělecký, vědecký i hospodářský význam Olomouce jako přirozeného střediska rozsáhlého svérázného kraje s dávnou tradicí*“.²⁶ Ale ani v tomto případě nebylo žádosti vyhověno.²⁷

Další úsilí o založení rozhlasového studia v Olomouci vyvstalo po druhé světové válce. Dne 18. června 1945 bylo sepsáno Memorandum ve věci zřízení rozhlasového studia v Olomouci, zasláné na ministerstvo informací v Praze. Následně se 4. září 1945 sešli zájemci o zřízení rozhlasové stanice s ředitelem Čs. rozhlasu Mirko Očadlíkem, který sdělil, že předseda vlády přislíbil Olomouci vysílací stanici. To potvrdilo konečné rozhodnutí z 19. listopadu 1945.²⁸

V roce 1946 příprava studia stagnovala. Stavební povolení bylo vydáno 2. ledna 1947, ale ani v tomto roce práce na výstavbě studia příliš nepokročila. Termín zahájení

²³ KUČEROVÁ, Alice: Regionální vysílání a vznik olomouckého studia Československého rozhlasu. In: Hudba v Olomouci a na střední Moravě I. Olomouc 2007, str. 115

²⁴ ONDREJKOVÁ, Alice: Olomoucké studio Československého rozhlasu – hudební redakce, vysílání, nahrávání a dramaturgie v letech 1949-1993. Rkp., disertační práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2011, str. 41

²⁵ KUČEROVÁ, Alice: Regionální vysílání a vznik olomouckého studia Československého rozhlasu. In: Hudba v Olomouci a na střední Moravě I. Olomouc 2007, str. 115

²⁶ JEŠUTOVÁ, Eva a kol.: Od mikrofonu k posluchačům. Z osmi desetiletí Českého rozhlasu. Praha 2003, str. 520

²⁷ Tamtéž, str. 520

²⁸ Tamtéž, str. 520-521

samostatného vysílání se z různých důvodů stále oddaloval. Nejprve byl stanoven na leden 1948, poté na únor. K zahájení vysílání nedošlo ani v dalším avizovaném termínu, 28. října 1948, kdy měl proběhnout přenos koncertu Moravské filharmonie.²⁹

Mezitím připravil Ústřední národní výbor společně s ještě nedokončeným studiem v roce 1947 předvánoční vysílání z městského rozhlasu na Horním náměstí. Rozhlas vysílal každý den dvouhodinový program složený z hudby, zpěvu a recitace.³⁰

2. 2 ZAHÁJENÍ VYSÍLÁNÍ, PADESÁTÁ LÉTA

Vysílání z olomouckého studia bylo oficiálně zahájeno 9. ledna 1949 v 8:00 hodin. Slavnostní zahájení přenášely všechny stanice Československého rozhlasu. Během dne se ve vysílání představila všechna významná olomoucká kulturní tělesa, např. Moravská filharmonie, Městské divadlo, Posádková dechová hudba či folklórní soubory. Vedle hudebních pořadů, které byly zastoupeny nejhojněji, se objevily pořady zpravodajské, zemědělské a hospodářské.³¹

Prvním ředitelem olomouckého rozhlasu se stal Jaroslav Kanyza. Olomoucké studio bylo až do poloviny října 1956 personálně podřízeno Brnu. Mělo ale vlastní vysílací čas a možnost vstupu na celostátní program.³² Celkově se vysílalo z Olomouce tři až čtyři hodiny týdně.³³

Studio si v počátcích teprve utvářelo vlastní profilaci. Nejdříve se specializovalo na folklór regionu a zemědělství. Postupně začalo rozvíjet spolupráci s Městským divadlem a Moravskou filharmonií. Na to navázal v roce 1953 Kanyzův nástupce Alois Rečka, který na pozici ředitele, resp. vedoucího studia, figuroval do roku 1971. Za jeho působení se vyprofilovala kvalitní literární a hudební redakce.³⁴

Počet zaměstnanců byl zpočátku velmi malý, proto se fungování studia orientovalo zejména na spolupráci externích dopisovatelů. Stávali se jimi často učitelé

---

²⁹ PUDELOVÁ, Martina: Olomoucký hudebně-kulturní život v letech 1945–1948. Rkp., diplomová práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2011, str. 72

³⁰ Tamtéž, str. 72

³¹ ONDREJKOVÁ, Alice: Olomoucké studio Československého rozhlasu – hudební redakce, vysílání, nahrávání a dramaturgie v letech 1949-1993. Rkp., disertační práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2011, str. 48-52

³² JEŠUTOVÁ, Eva a kol.: Od mikrofonu k posluchačům. Z osmi desetiletí Českého rozhlasu. Praha 2003, str. 521

³³ ONDREJKOVÁ, Alice: Olomoucké studio Československého rozhlasu – hudební redakce, vysílání, nahrávání a dramaturgie v letech 1949-1993. Rkp., disertační práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2011, str. 55

³⁴ Tamtéž, str. 60-61

a lidé kulturně a společensky činní. Podle specializace a potřeby jim ve studiu zadávali témata ke zpracování a následnému rozhlasovému vysílání.³⁵

Změna nastala v roce 1956, kdy se olomoucké studio osamostatnilo. K zabezpečení provozu tedy muselo mít dostatečný počet zaměstnanců. V této době studio vysílalo půlhodinové zpravodajské relace *Zajímavosti z Olomouckého kraje*, hudební pořady, koncerty Moravské filharmonie, rozhlasové estrády i rozhlasové inscenace a z Krajského oblastního divadla v Olomouci se přenášela operní představení.³⁶

2.3 ŠEDESÁTÁ LÉTA

V roce 1960 došlo k redukci krajů a okresů. Olomouc přestala být krajským městem a rozhlasové studio se stalo pobočným studiem krajské stanice Československého rozhlasu Ostrava. V čele studia působil i nadále Alois Rečka. Program byl zaměřen především na zemědělství. Zájem byl věnován také folkloru. Studio spolupracovalo s několika hanáckými autory, povídkáři a vypravěči. Zatímco ostravské studio se z velké části věnovalo průmyslovým a ekonomickým tématům, charakter olomouckých pořadů byl více kulturní a osvětový. Kulturní publicisté se věnovali dva redaktoři.

Na velmi dobré úrovni byly redakce literární a hudební.³⁷ V čele literární redakce stál Jan Drozd a hudební redakci vedl Miloš Konvalinka, který byl nejen hudebním redaktorem, ale také hudebním skladatelem a dirigentem. Za jeho působení zřídil Československý rozhlas v olomoucké Redutě vzorové studio pro natáčení symfonické hudby, a díky tomu natočilo mnoho hudebních skladatelů premiéry svých děl právě v Olomouci.³⁸ Dále zde fungovaly redakce politická, pro děti a mládež, redakce poledních zpráv a zemědělská.³⁹

Šedesátá léta znamenala postupné uvolnění a díky tomu se podařilo odvysílat i pořady, které by v padesátých letech neprošly cenzurou. Začaly se také objevovat osobnosti dříve politicky nepřijatelné. Po nástupu nové generace rozhlasových

---

³⁵ Tamtéž, str. 70

³⁶ JEŠUTOVÁ, Eva a kol.: Od mikrofonu k posluchačům. Z osmi desetiletí Českého rozhlasu. Praha 2003, str. 521

³⁷ Tamtéž, str. 521-522

³⁸ Tamtéž, str. 522

³⁹ ONDREJKOVÁ, Alice: Olomoucké studio Československého rozhlasu – hudební redakce, vysílání, nahrávání a dramaturgie v letech 1949-1993. Rkp., disertační práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2011, str. 98

pracovníků se způsob projevu stal neformálnější a pro posluchače přirozenější a přitažlivější.⁴⁰

2.4 NORMALIZACE

Se změnou politické situace v srpnu 1968 se proměnilo i personální obsazení rozhlasového studia. Do čela studia a redakcí museli nastoupit lidé vyhovující režimu. Miloš Konvalinka, který byl členem Komunistické strany, tak vedle vedení hudební redakce vykonával i funkci vedoucího olomouckého studia. Působil zde jen do roku 1974. Poté odešel do Státního divadla Oldřicha Stibora a následně do Národního divadla v Praze. Ve vedení rozhlasového studia ho vystřídal Miroslav Sova.⁴¹

V roce 1972 zůstalo v olomouckém studiu pouhých pět lidí z původních dvaceti. Později se tento počet zvedl na osm, ale studio už se nedostalo na dřívější úroveň.⁴² Po odchodu Konvalinky již nebyla v olomouckém studiu silná osobnost, která by jej dále profilovala, vytratil se původní směr, jímž se ubíralo studio a především jeho hudební redakce.⁴³

2.5 OSMDESÁTÁ LÉTA

V souvislosti se snahou východního bloku o reformu systému a ekonomiky se také v Olomouci uklidnila situace a uvolnily se společenské poměry. To uvítaly především umělecky zaměřené redakce. Zpravodajské a publicistické pořady stále doprovázela s ohledem na omezené styky se zahraničím jistá zarputilost a dogmaticnost.⁴⁴

V osmdesátých letech se vystřídali tři vedoucí studia: Miroslav Sova (do 1984), Eva Ocisková (1984-1985) a Alexander Mencl (1985-1990). Počet členů studia vzrostl ve druhé polovině osmdesátých let na 12. Vedle technických pracovníků a vedoucího studia to byli vedoucí hudební redakce, Miroslav Klega a následně Stanislav Červenka,

---

⁴⁰ Tamtéž, str. 94

⁴¹ ONDREJKOVÁ, Alice: Olomoucké studio Československého rozhlasu – hudební redakce, vysílání, nahrávání a dramaturgie v letech 1949-1993. Rkp., disertační práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2011, str. 136

⁴² JEŠUTOVÁ, Eva a kol.: Od mikrofonu k posluchačům. Z osmi desetiletí Českého rozhlasu. Praha 2003, str. 523

⁴³ ONDREJKOVÁ, Alice: Olomoucké studio Československého rozhlasu – hudební redakce, vysílání, nahrávání a dramaturgie v letech 1949-1993. Rkp., disertační práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2011, str. 171

⁴⁴ Tamtéž, str. 171

redaktorka zpravodajské redakce Pavla Dluhošová a na zkrácený úvazek pracoval režisér literárních pořadů Václav Málek.⁴⁵

Pořady olomouckého studia se vyráběly přímo pro vysílání ostravské stanice. Možnosti studia byly omezeny. Většina vedoucích pracovníků sídlila v Ostravě a do Olomouce dojížděli každý týden k natáčení pořadů nebo pro hotový materiál. Zaměstnanci z Olomouce naproti tomu jezdili do Ostravy na pracovní porady.⁴⁶

V dubnu 1986 nastoupil na post hudebního redaktora olomouckého studia Stanislav Červenka.⁴⁷ Prostředí rozhlasu mu nebylo neznámé. Jako kontrabasista Moravské filharmonie už měl zkušenosti s nahráváním. Po tzv. sametové revoluci se stal v roce 1990 vedoucím studia a v roce 1993 měl významný podíl na osamostatnění olomouckého studia.⁴⁸

---

⁴⁵ Tamtéž, str. 174-175

⁴⁶ Tamtéž, str. 172

⁴⁷ ČERVENKA, Stanislav: Životopisné vzpomínky. In: Hudba v Olomouci a na střední Moravě I. Olomouc 2007, str. 230

⁴⁸ ZENKL, Luděk: Milada Červenková a Stanislav Červenka. Portréty dvou osobností hudební Olomouce 20. a 21. století. In: Hudba v Olomouci a na střední Moravě I. Olomouc 2007, str. 214

3. PODOBA A VÝVOJ STUDIA V LETECH 1993–2009

3.1 VÝVOJ STUDIA OD OSAMOSTATNĚNÍ DO ROKU 2009 S VÝHLEDEM DO SOUČASNOSTI

Krátce po listopadových událostech v roce 1989 se mohl kulturní život více rozprodit. Dříve zakázaní umělci již mohli vystupovat a mnohé kulturní instituce se zakládaly či obnovovaly. Také tehdejší vedoucí olomouckého studia Stanislav Červenka⁴⁹ začal uvažovat o osamostatnění studia. Jednal s generálním ředitelem Českého rozhlasu (ČRo)⁵⁰ Jiřím Mejstříkem, ale musel počkat na nové mediální zákony, které měly definovat existenční podmínky elektronických médií v nových poměrech. Po schválení zákona ČNR o Českém rozhlase (č. 484/1991 Sb.) vypracoval Červenka Memorandum, které podepsalo pět významných osobností olomouckého veřejného a kulturního života: primátor města Olomouc Milan Hořínek, rektor Univerzity Palackého v Olomouci Prof. PhDr. Josef Jařab, CSc., světící biskup Olomoucké arcidiecéze Mons. Josef Hrdlička, ředitel Moravského divadla Olomouc Josef Josefík a ředitel Moravské filharmonie Ing. Pavel Sonnevend.⁵¹ Dokument odeslal Radě Českého rozhlasu a generálnímu řediteli. Situace se neměnila až do nástupu nového generálního ředitele ČRo Vlastimila Ježka v polovině roku 1993. Poté události nabraly rychlý spád a 15. listopadu 1993 schválila Rada Českého rozhlasu zřízení Regionálního studia ČRo Olomouc. Stalo se tak k 1. prosinci 1993.⁵²

V pondělí 3. ledna 1994 ve 13:00 hodin začalo po třiatřiceti letech vysílat samostatné olomoucké rozhlasové studio. Po odeznění znělky „*Daleká, široká je cesta*

---

⁴⁹ Stanislav Červenka se narodil 4. června 1939 v Těšnově nedaleko Uherského Brodu. V letech 1954–1959 studoval hru na kontrabas na Vyšší hudební škole v Kroměříži a poté ještě dva roky na Brněnské konzervatoři. V roce 1961 krátce působil v brněnské Státní filharmonii a od roku 1963 hrál na kontrabas v Moravské filharmonii Olomouc. Kromě angažmá ve filharmonii ještě v šedesátých letech organizoval spolu s dirigentem Zdeňkem Mácalem Olomoucký komorní orchestr. S bratrem Františkem, fagotistou, a s kolegy z Moravské filharmonie dále pořádal volné sdružení Societas cameralis. Vedle hry na kontrabas zajímala Červenku i teoretická stránka hudby, proto se v roce 1964 přihlásil do externího studia muzikologie na Filozofické fakultě brněnské UJEP. V roce 1986 odešel z Moravské filharmonie a stal se redaktorem vážné hudby v ČRo Ostrava, pobočném studiu v Olomouci. Od roku 1989 byl vedoucím pobočného studia v Olomouci a zasadil se o osamostatnění v roce 1993. Do roku 1999 byl ředitelem ČRo Olomouc a poté ještě pět let externím hudebním redaktorem. V současné době se věnuje hudebně-vědecké činnosti. ČERVENKA, Stanislav: Životopisné vzpomínky. In: Hudba v Olomouci a na střední Moravě I. Olomouc 2007, str. 221–236

⁵⁰ Zkratka ČRo bude v textu nadále používána

⁵¹ Rozhovor se Stanislavem Červenkou ze dne 4. 4. 2012

⁵² ČERVENKA, Stanislav: Životopisné vzpomínky. In: Hudba v Olomouci a na střední Moravě I. Olomouc 2007, str. 233

po *Holomóc*“, kterou nově zpracovala olomoucká skladatelka Milada Červenková⁵³, následovala slova ředitele ČRo Olomouc Stanislava Červenky⁵⁴: „*Dobré odpoledne, milí posluchači. Zdravíme vás z olomouckého studia Českého rozhlasu, odkud právě zahajujeme naše pravidelné každodenní vysílání. Na úvod vyslechněme zprávy informačního servisu Hanáckých novin a Moravského dne. Co je nového v našem regionu nám sdělí hlasatelka Mirka Čenková.*“⁵⁵ Zpravodajskou relaci následně vystřídalá beseda o sociálních dávkách, kterou moderoval Stanislav Červenka. Vysílání trvalo pouze jednu hodinu a po zbytek dne běžel program stanice ČRo 2 Praha.

Personál studia byl před osamostatněním velmi omezený, tvořili jej především techničtí pracovníci. Proto byly vzápětí vypsány konkurzy a olomoucké rozhlasové pracoviště se brzy zaplnilo novými zaměstnanci. V roce 1996 již bylo studio vybaveno po technické, prostorové i personální stránce, pracovalo zde 41 stálých zaměstnanců.⁵⁶ Díky tomu se mohla rozšiřovat i doba vysílání. Od 14. října 1996 vysílal ČRo Olomouc dvanáct hodin denně, od 6:00 do 18:00 hodin.⁵⁷ Olomoucké studio se tak vyrovnalo ostatním regionálním studiím.

V roce 1997 zasáhly část Moravy, především právě Olomoucko, ničivé povodně. Vysílání studia bylo kvůli pozastavení dodávek elektrického proudu na několik hodin přerušeno. Avšak díky pochopení ředitele SPT Telecom Olomouc Josefa Kalmana, pracovníků Správy dálkových kabelů, a také obětavosti technických pracovníků rozhlasu, bylo brzy obnoveno mimořádné vysílání z budovy tehdejšího Telecomu na Stupkově ulici.⁵⁸ Vysílání, které se stalo pro mnoho lidí jediným zdrojem informací nejen o aktuální situaci, ale často i o stavu jejich blízkých, se skládalo zejména z aktuálních zpráv ústředního krizového štábu a okresních protipovodňových komisí.⁵⁹ Redakce zpravodajství a publicistiky následně obdržela ocenění od programového ředitele Českého rozhlasu za pohotové zpravodajství v době povodní.⁶⁰

Pro zlepšení vzájemné komunikace a spolupráce všech dříve oddělených programových složek bylo v roce 1998 zřízeno programové a produkční centrum. Do něj se sloučila všechna programově provozní, produkční a postprodukční činnost.

---

⁵³ Tamtéž, s. 233

⁵⁴ Rozhovor s Michalem Burešem 8. 3. 2012

⁵⁵ Dne 12. 2. 2012 citováno z http://www.rozhlas.cz/olomouc/ostanici/_zprava/historie-ceskeho-rozhlasu-olomouc--880419

⁵⁶ Rozhlasové vlnění. In: Týdeník Rozhlas, ročník 1996, č. 43, str. 2

⁵⁷ MORAVEC, Václav: Deset let duálního systému rozhlasového vysílání (1989-1999). In: Svět rozhlasu, 2000, č. 3, str. 96

⁵⁸ Rozhovor s Michalem Burešem ze dne 8. 3. 2012

⁵⁹ Radiožurnál – Jak se vysílalo při povodních. In: Týdeník Rozhlas, ročník 1997, č. 33, str. 9

⁶⁰ Ocenění Českého rozhlasu Olomouc. In: Rozhlasové noviny ČRo Olomouc, ročník 2010, str. 10

V téže době ČRo Olomouc založil i úsek vnějších vztahů a obchodu, který se snažil prezentovat studio a vytvářet tak jeho pozitivní obraz na veřejnosti.⁶¹ Do funkce náměstka pro vnější vztahy a obchod byla jmenována Markéta Žůrková.⁶²

Ve znamení oslav půlstoletí olomouckého studia ČRo se nesl rok 1999. Uskutečnila se řada propagačních a společenských akcí, například Reprezentační ples, Den otevřených dveří, prezentace při devatenácti přímých přenosech z významných regionálních akcí, či dlouhodobá soutěž ze znalosti pořadů ČRo Olomouc.⁶³ Oslavy završil slavnostní koncert Symfonického orchestru Českého rozhlasu s dirigentem Vladimírem Válkem, který se konal v sále Moravské filharmonie Reduta. Na programu byl *Koncert pro klavír a orchestr a moll op. 16* Edvarda Griega, symfonická báseň *Taras Bulba* Leoše Janáčka a symfonická báseň *Šárka* z cyklu *Má vlast* Bedřicha Smetany. Celý koncert přenášela živě stanice ČRo 3 Vltava.⁶⁴

Stávající ředitel ČRo Olomouc Stanislav Červenka v té době již dosáhl důchodového věku, a proto v druhé polovině roku 1999 proběhlo výběrové řízení na jeho místo. Vítězem konkurzu se stal Pavel Hekela,⁶⁵ který do funkce nastoupil 1. ledna 2000.

Nový ředitel přinesl do vysílání stanice změny a vize do budoucna. Rozhodl se mimo jiné oživit program, získat publikum věkové kategorie „čtyřicet plus“ a zastavit mírný úbytek posluchačů. Do svých plánů zahrnul také zkvalitnění zvukového odbavení vysílání či aktivnější propagaci stanice.⁶⁶ Hned v prvním roce jeho působení bylo vysílání rozšířeno o čtyři hodiny. Od 18. září 2000 tak ČRo Olomouc vysílal od 5:00 do 22:00 hodin. V této souvislosti se také pozměnilo programové schéma a přibylo několik dalších pořadů. Nový zvuk a tvář studia se projevil v inovované a dynamičtější zvukové grafice.⁶⁷

Poslechovost stanice do roku 2000 se pohybovala mezi 35 až 48 tisíci posluchačů. V souvislosti se snahou o zvýšení tohoto počtu se v následujících letech uskutečnilo

---

⁶¹ Ročenka Českého rozhlasu 1998, str. 16–17

⁶² Rozhlasové vlnění. In: Týdeník Rozhlas, ročník 1998, č. 15, str. 2

⁶³ Ročenka Českého rozhlasu 1999, str. 22

⁶⁴ Rozhovor s Michalem Burešem, 8. 3. 2012. Též: Korespondence s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 3. 4. 2012

⁶⁵ Pavel Hekela se narodil 3. března 1954 v Přerově. Vystudoval herectví na Divadelní fakultě AMU v Praze. V letech 1977–1993 působil jako herec a divadelní režisér v divadlech v Olomouci, Českých Budějovicích, Šumperku, Brně a Uherském Hradišti. Režíroval i v zahraničí. Později se stal ředitelem soukromé rozhlasové stanice, spolujednatelům nahrávacího studia a reklamní agentury. Dne 1. ledna 2000 nastoupil na místo ředitele Českého rozhlasu Olomouc, kde působí dodnes. Citováno dne 20. 4. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_zprava/225135

⁶⁶ Ročenka Českého rozhlasu 1999, str. 23

⁶⁷ Ročenka Českého rozhlasu 2000, str. 28

několik pokusů o zlepšení situace. Šlo o hledání co nejatraktivnějšího hudebního formátu, posílení regionality ve zpravodajství, nebo o množství propagačních, tzv. „off air“ akcí. Výsledek se však ještě další dva roky nedostavil. Teprve v roce 2003 se počet posluchačů zvýšil na 65 000 v režimu týdenního poslechu⁶⁸ a v roce 2004 se ČRo Olomouc stal nejposlouchanější regionální stanicí v Olomouckém kraji. Toto prvenství si stanice udržela až do roku 2008, přičemž počty posluchačů stále rostly a překročily 100 tisíc.⁶⁹ V dnešní době se číslo pohybuje kolem 120 tisíc posluchačů.⁷⁰

V posledních letech vzrostl význam ČRo Olomouc i v republikovém kontextu. Dodáváním zpravodajských příspěvků i celých pořadů se olomoucké studio dodnes podílí na vysílání všech celoplošných stanic Českého rozhlasu. V roce 2008, kdy ČRo 1 Radiožurnál změnou programu výrazně zvýšil poptávku po příspěvcích z regionů, patřil ČRo Olomouc v tomto ohledu mezi nejaktivnější regionální studia.⁷¹ V témže roce došlo i k navýšení objemu slovesné tvorby pro celoplošné stanice.⁷²

Český rozhlas Olomouc po celou dobu existence spolupracuje s významnými institucemi společenského a kulturního života v Olomouci i v celém kraji. Jde o Moravskou filharmonii, umělecké školy, profesionální divadla v kraji či Univerzitu Palackého, především katedry žurnalistiky a bohemistiky, jejichž studenti mají možnost absolvovat v ČRo Olomouc redakční praxe a stáže. Rozhlasoví pracovníci naopak vyučují praktické semináře na Univerzitě Palackého.⁷³

Stanice ČRo Olomouc v současné době vysílá na čtyřech frekvencích. K původním dvěma vysílačům (106,8 FM – Praděd a 92,8 FM – Olomouc – Radíkov) přibyl v roce 1998 vysílač na Helfštýně s frekvencí 88,7 FM a v roce 2006 zaznělo vysílání také na frekvenci 101,6 FM z Holého kopce u Hulína.⁷⁴ Posluchačům je k dispozici rovněž internetové vysílání.

---

⁶⁸ V měřeních poslechosvosti rozhlasových stanic se určuje týdenní poslechosvost (WR – Weekly reach; počítá se každý respondent, který poslouchal danou rozhlasovou stanicí alespoň jednou během posledních sedmi dnů.) a denní poslechosvost (DR – Daily reach; počítá se respondent, jenž poslouchal danou stanicí včera.) Dříve se porovnávalo DR, dnes se mezinárodně srovnává WR. Citováno dne 20. 4. 2012 z <http://www.proglas.cz/poslechosvost.html>

⁶⁹ Ročenka Českého rozhlasu, 2001-2009

⁷⁰ Citováno dne 14. 3. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/ostanici/_zprava/historie-ceskeho-rozhlasu-olomouc--880419

⁷¹ Ročenka Českého rozhlasu 2008, str. 30

⁷² Tamtéž, str. 41

⁷³ Tamtéž, str. 42

⁷⁴ Ročenka Českého rozhlasu 2006, str. 38

3. 2 REDAKCE, JEJICH ČINNOST A PERSONÁLNÍ OBSAZENÍ

Ačkoliv základy jednotlivých redakcí byly částečně vytvořeny již před osamostatněním olomouckého studia, mohly začít naplno fungovat až po přílivu nových zaměstnanců z konkurzů v roce 1994.⁷⁵ Byly ustaveny redakce zpravodajství a publicistiky, slovesná redakce a hudební redakce, které budou v práci věnovány další kapitoly. Stejné uspořádání vydrželo s drobnými změnami až do současnosti.

3. 2. 1 Redakce zpravodajství a publicistiky

Ze zpravodajů pracujících v olomouckém studiu před rokem 1993 zůstala v redakci Pavla Dluhošová, která zpočátku zodpovídala za celé zpravodajství a publicistiku. Až do roku 1997 se zpravodajská redakce personálně usazovala. Vedení dávalo při výběru zaměstnanců přednost vlastní výchově nových uchazečů o specificky rozhlasovou žurnalistiku před přebíráním novinářů z tiskových médií.⁷⁶

V září 1997 byli ustaveni vedoucí redakcí. Do té doby všichni spadali přímo pod ředitele Červenku. Vedení redakce zpravodajství a publicistiky se ujal Petr Tomíček, který v této pozici působil do roku 2000. Poté jej na dva roky vystřídala Šárka Swiderová. Od roku 2002 až do současnosti vede redakci zpravodajství a publicistiky Blanka Mazalová.⁷⁷

Vzhledem k tomu, že ČRo Olomouc je regionální stanice, ve zpravodajství se klade důraz právě na důležité informace z tohoto regionu a jejich význam na celostátní úrovni. Pro lepší zmapování celého regionu tak vedle olomouckého studia postupně vznikly redakce v dalších městech Olomouckého kraje: v Prostějově, Přerově, Šumperku, Kroměříži a Jeseníku. Dnes už fungují jen redakce v Jeseníku a Šumperku.

Regionálními příspěvky se olomoucká redakce zpravodajství a publicistiky podílí nemalým množstvím na celoplošném vysílání stanice ČRo 1 Radiožurnál.

Redaktoři zpravodajství se podle svého zaměření věnují i publicistice. Snaží se reflektovat aktuální problémy a kauzy, a zprostředkovat posluchačům takzvané „people story – lidské příběhy“.⁷⁸ V mnoha pořadech dostávají prostor posluchači prostřednictvím telefonátů do vysílání.

Ke zpravodajské redakci dříve patřila i skupina moderátorů-redaktorů, kteří moderují celé vysílání včetně většiny zpravodajských pořadů a připravují programové

⁷⁵ Rozhovor s Michalem Burešem 8. 3. 2012

⁷⁶ Ročenka Českého rozhlasu 1996, str. 18

⁷⁷ Korespondence s Michalem Burešem ze dne 31. 3. 2012

⁷⁸ Ročenka Českého rozhlasu 2002, str. 35

bloky *Větrník*, *Odpolední vlnění* nebo *Co s načatým víkendem*.⁷⁹ Od roku 2002, kdy byla obnovena slovesná redakce, spadá tato skupina moderátorů pod slovesnou redakci.

3. 2. 2 Slovesná redakce

Slovesná redakce byla zřízena na jaře roku 1994.⁸⁰ Velký podíl na jejím vzniku měl Vladimír Týřl, který v olomouckém studiu Československého rozhlasu pracoval již před rokem 1968. Po osamostatnění studia působil jako externí režisér a redaktor literárních pořadů téměř až do své smrti v roce 1997.⁸¹ Na utváření podoby slovesné redakce se velkou měrou podílel Jan Sulovský, bývalý dramaturg divadla Oldřicha Stibora v Olomouci (dnešní Moravské divadlo Olomouc), který přišel do slovesné redakce již v roce 1994. Zasadil se o vytvoření stěžejních rozhlasových cyklů a v redakci pracuje dodnes.⁸²

Stejně jako v redakci zpravodajství a publicistiky, tak i ve slovesné redakci byl v roce 1997 ustaven vedoucí. Stal se jím právě již zmíněný Jan Sulovský. Jeho působení na místě vedoucího trvalo pouze jeden rok, neboť v roce 1998 byla redakce zrušena. Od roku 2002, kdy došlo k jejímu obnovení, je vedoucím Miroslav Kobza.⁸³

Za první velký rozhlasový počín slovesné redakce je pokládán komponovaný večer k příležitosti návštěvy papeže Jana Pavla II. v Olomouci v roce 1995, vysílaný na stanici ČRo 3 Vltava. Komponovaný večer zahájil pořad Veroniky Kuropatwové o Janu Sarkanderovi,⁸⁴ kterého Jan Pavel II. při této návštěvě svatořečil. Následovala rozhlasová inscenace Karola Wojtyly *Před zlatnickým krámem* v režii Vladimíra Týřla. Program završil koncert duchovní hudby. Celá událost byla také velmi kvalitně reflektována redakcí zpravodajství a publicistiky.⁸⁵

V roce 1998 byla slovesná redakce sloučena do jednoho celku s redakcí zpravodajství a publicistiky. Zrušení slovesné redakce mělo na slovesnou produkci olomouckého rozhlasu velký vliv. Pro celostátní okruhy vyrobili pracovníci zrušené slovesné redakce, kteří se stali redaktory zpravodajství a publicistiky, maximálně 3 pořady ročně. Pro olomoucké vysílání vznikalo jen minimum literárně-dramatických

⁷⁹ Ročenka Českého rozhlasu 1996, str. 18

⁸⁰ JEŠUTOVÁ, Eva a kol.: Od mikrofonu k posluchačům. Z osmi desetiletí Českého rozhlasu. Praha 2003, str. 524

⁸¹ JEŠUTOVÁ, Eva a kol.: 99 významných uměleckých osobností rozhlasu. Čeští tvůrci slovesných pořadů. Praha 2008, str. 138

⁸² Rozhovor s Michalem Burešem ze dne 8.3.2012

⁸³ Korespondence s Michalem Burešem ze dne 31. 3. 2012

⁸⁴ Rozhovor s Michalem Burešem ze dne 8. 3. 2012

⁸⁵ JEŠUTOVÁ, Eva a kol.: Od mikrofonu k posluchačům. Z osmi desetiletí Českého rozhlasu. Praha 2003, str. 524

pořadů za nedůstojných finančních podmínek. Šéfredaktorem byl v roce 1997 jmenován Pavel Dostál, který se o zrušení slovesné tvorby zasadil také. Tehdy ražená filozofie chtěla, aby se regionální stanice staly zpravodajským portálem, bez uměleckých ambicí.⁸⁶ Až s nástupem nového ředitele Pavla Hekely v roce 2000 se v této oblasti začalo tzv. blýskat na lepší časy. K obnovení samostatné slovesné redakce došlo opět v roce 2002.⁸⁷

Úlohou slovesné redakce je příprava kulturních přehledů do zpravodajství a samostatných publicistických pořadů, v nichž průběžně mapuje významné události v regionu z oblasti kultury, vědy či umění. Díky dramatizacím literárních děl a rozhlasovým inscenacím se posluchači seznamují s obecně známými, ale i regionálními autory.

V současnosti je slovesná redakce významná právě díky dramatizacím a rozhlasovým inscenacím, které často vysílá celoplošná stanice ČRo 2 Praha. Od roku 2002 natáčí dvě až tři velké inscenace ročně a dále přibližně šestatřicet hodin ročně četby na pokračování a dramatizací literárních děl. V tomto odvětví se ČRo Olomouc stal druhou nejproduktivnější regionální stanicí Českého rozhlasu.⁸⁸ Některé rozhlasové hry vydává Radioservis na CD nosičích.

3. 2. 3 Úspěchy a ocenění redaktorů Českého rozhlasu Olomouc

Již výše bylo uvedeno, že redakce zpravodajství a publicistiky obdržela v roce 1997 ocenění od programového ředitele Českého rozhlasu za pohotové zpravodajství při povodních. To však není jediné vyznamenání pracovníků ČRo Olomouc. Někteří jednotlivci i studio jako celek se stali držiteli nejrůznějších ocenění.

Úspěchem byl pro slovesnou redakci např. postup rozhlasové adaptace hry Švédský stůl do soutěže Prix Europa 2004. V témže roce získala dvě ocenění i redakce zpravodajství a publicistiky: čestné uznání na festivalu Znojemský hrozen za *Romskou kuchařku* a druhou cenu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky za díly seriálu Ivany Pustějovské *Naši rodáci*, věnované životu Jaroslava Hutky a hraběte Belcrediho.⁸⁹ Jan Sulovský ze slovesné redakce obdržel Cenu Českého rozhlasu za regionální slovesnou tvorbu a v dalších letech dvakrát čestné uznání v soutěži o Prix Non Pereant na téma „Média na pomoc památkám“.⁹⁰

⁸⁶ Korespondence s Michalem Burešem ze dne 31. 3. 2012

⁸⁷ Ročenka Českého rozhlasu 2002, str. 35

⁸⁸ Na prvním místě je ČRo Brno. Rozhovor s Michalem Burešem ze dne 8. 3. 2012

⁸⁹ Ročenka Českého rozhlasu 2004, str. 34

⁹⁰ Citováno dne 21. 3. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/421

I následující rok byl pro pracovníky ČRo Olomouc úspěšný. Radoslava Kvasničková obdržela čestné uznání na soutěži Vládního výboru pro zdravotně postižené občany za pořad *Apatyka*, kde netradičním způsobem mapovala svět autistických dětí. Kvasničková byla dále nominována na Cenu Fóra dárců pro novináře za přínos k rozvoji filantropie v České republice. Ivana Pustějovská si k dřívějším úspěchům seriálu *Naši rodáci* připsala 1. cenu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky za další z dílů seriálu, tentokrát o životě Eriky Pedretti.

Na 11. ročníku mezinárodního televizního a rozhlasového festivalu o gastronomii Znojemský hrozen 2009 zaujala Blanka Mazalová reportáží o svérázné hanácké specialitě a získala tak třetí místo.⁹¹

3.3 PROGRAMOVÁ SKLADBA STANICE

V první části roku 1994 vysílala stanice ČRo Olomouc pouze jednu hodinu každý všední den. Po zbytek dne zněla z frekvencí určených pro olomoucké vysílání stanice ČRo 2 Praha.⁹²

V druhé polovině roku 1994 se vysílání z Olomouce rozšířilo a některé pořady stanice přebírala od ČRo Brno a Ostrava.

Tabulka č. 1

Přehled pořadů stanice ČRo Olomouc ve všedních dnech druhé poloviny roku 1994.⁹³

	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
10:00	CD profil	Hudba utěšitelka	Kalendárium	Hudba utěšitelka	Za okrajem ticha
10:30	Apetýt				
12:00	Ozvěny dne				
12:20	Dobrá rada				
12:45	Vysílání pro venkov / pro slovenské spoluobčany				
13:00	Odpolední proud				
14:30	Hudba utěšitelka	Kalendárium	Hudba utěšitelka	Za okrajem ticha	CD profil
15:00	Program stanice ČRo 2 Praha				

⁹¹ Citováno dne 21. 3. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/415

⁹² Rozhovor s Michalem Burešem ze dne 8. 3. 2012

⁹³ Olomoucké pořady jsou psány tučně. Týdeník Rozhlas, ročník 1994

V tabulce je znázorněno programové schéma všedních dnů ve druhé polovině roku 1994. Vysílání začínalo v 10:00 hodin pořadem z olomouckého studia. Tyto pořady připravovaly slovesná a hudební redakce. Mezi 10:30 a 13:00 byly vysílány pořady z jiných stanic: ČRo Ostrava a Brno připravovaly pořady *Apetýt*, *Dobrá rada*, *Vysílání pro venkov* a *Vysílání pro slovenské spoluobčany*. *Ozvěny dne* se přebíraly od celoplošné stanice ČRo 2 Praha. Ve 13:00 hodin se ke slovu dostal opět ČRo Olomouc s *Odpoledním proudem*. V půlhodině mezi 14:30 a 15:00 se během týdne vystřídaly stejné pořady jako v dopolední půlhodině vysílání z Olomouce. V 15:00 hodin se vysílání opět přepojilo na ČRo 2 Praha. Celkem tedy olomoucké studio připravovalo 2,5 hodiny vysílání denně.

Víkendové vysílání bylo zpočátku přebíráno od ČRo 2 Praha. V průběhu roku 1994 se však především díky Vladimíru Týřlovi rozběhla i příprava pořadů na víkend.

Tabulka č. 2

Přehled pořadů stanice ČRo Olomouc o víkendech ve druhé polovině roku 1994.⁹⁴

	Sobota		Neděle
09:00	Šance	10:00	Kalendář vesnice /Lovy slovy
09:30	Písničky na víkend	11:00	Vonička lidových písní
10:00	Femina	11:20	Toulky Moravou
11:00	Zastavárna čili frc	12:00	Nedělní zvony
12:00	Vyhrávání na přání	12:02	Sváteční koncert
13:00	Šestý den je sobota	13:00	Pohádka
14:00	Galerie kytary	14:00	Varhanní hudba
15:00	Dílna	15:00	Zlatý řez / Listování
16:00	Dobromysl	16:00	Výpravy do říše tónů
17:00	Podvečerní koncert	17:00	Klenotnice
18:00	Ozvěny dne	17:15	Program stanice ČRo 2 Praha
18:30	Cesta k lásce a pravdě		
19:00	Program stanice ČRo 2 Praha		

Tabulka zobrazuje víkendové programové schéma v druhé polovině roku 1994. V sobotu trvalo vysílání deset hodin, ale většinu pořadů přebírala stanice ČRo Olomouc od regionálních stanic v Brně a Ostravě. *Ozvěny dne* se vysílaly ze stanice ČRo 2 Praha. Olomoucké vysílání zaujímalo pouze tři hodiny. Jednalo se o odpolední pořady *Vyhrávání na přání*, ve kterém zněly písně podle přání posluchačů, *Šestý den je sobota*, což byla směsice zábavných žánrů a četby, a *Galerie kytary*, hudební pořad

⁹⁴ Olomoucké pořady jsou psány tučně. Týdeník Rozhlas, ročník 1994

připravovaný Antonínem Schindlerem ml.

Nedělní program tvořilo ještě větší procento pořadů z Brna a Ostravy. Ze sedmi hodin vysílání patřila Olomouckému studiu pouze jedna hodina, a to *Sváteční koncert*.

Víkendové vysílání z Olomouce se tímto způsobem připravovalo až do konce dubna roku 1996. Ve všedních dnech se oproti tomu rozšiřovala nabídka olomouckých pořadů. K *Odpolednímu proudu*, který se výrazně prodloužil, byl v roce 1995 přidán i *Dopolední proud*. V dopoledních hodinách zaznívaly také tematické bloky pořadů: od 9:00 do 9:30 *Příjemná setkání*, ve nichž se střídaly slovesné a hudební pořady *Kalendárium*, *Klapky*, *struny*, *klávesy*, *Slovo a obraz*, *Hudba utěšitelka* a *Schůzka s literaturou*. Následovala čtvrt hodina s názvem *Radioservis po telefonu*, nabízející posluchačům telefonickou inzerci. Dalším blokem byly *Kontakty a rezonance*. Patřily sem pořady *Sportovní magazín*, *Dobrá rada*, *Písnička za dopis*, *Věc veřejná* a *Co s načatým víkendem*. Koncem roku 1995 již tvořily pořady olomouckého studia sedm hodin vysílání.

Dne 14. října 1996 došlo k rozšíření vysílání ČRo Olomouc na dvanáct hodin denně, tedy od 6:00 do 18:00. Studio si po personální i technické stránce již vystačilo samo a nebylo tedy potřeba přebírat pořady od jiných stanic. Programové schéma z předchozího období zůstalo téměř zachováno a k tomu přibylo několik nových pořadů.

Výraznější změna nastala až začátkem roku 1998. Na základě analýz výsledků posлуhačských preferencí a konzultací s odborníky z ostatních regionálních stanic Českého rozhlasu vytvořil ČRo Olomouc nové programové schéma.⁹⁵ Po prodlouženém proudovém vysílání *Dobré ráno z Olomouce* následovaly kontaktní pořady *Zadáno pro...* a *Radioservis*. Dále dopoledne zůstaly pořady *Hrajeme pro radost* a *Větrník*. Ve všedních dnech odpoledne se objevily nové pořady *Country Juke Box* a *Cukr, káva, čaj*. Novou podobu dostala hlavní publicistická relace *Aktuality*. Také víkendového vysílání se dotklo několik změn. Mezi nové pořady se zařadilo *Koření života*, ve kterém se Richard Pogoda věnoval vzpomínkám na slavné herce a zpěváky. Víkendové dění v regionu mapoval pořad *Rádio na návštěvě – Rádio na cestách*. Přibylo několik hudebních pořadů: *Hudební cukrárna*, *Jazzoviny*, *Hudební vzpomínky* či folklórní *Cimbál a husle*. Objevil se i nový soutěžní pořad *Stalo se, nestalo*. Vedle programových změn došlo také ke změně zvukové grafiky. Nové znělky vytvořil skladatel Boris Urbánek.⁹⁶

⁹⁵ Dostál, Pavel. Olomouc od Nového roku nově. In Týdeník Rozhlas, ročník 1998, č. 3, str. 2

⁹⁶ Tamtéž

Další a větší změna přišla v roce 2000, kdy se vysílání ČRo Olomouc prodloužilo na sedmáct hodin, tedy od 5:00 do 22:00. Programová struktura během dne zůstala zachována a přibýly nové pořady ve večerním vysílání. Ty patřily často hudbě, slovesné tvorbě a reprízám již odvysílaných pořadů.

Programová dramaturgie se od té doby snaží kopírovat denní životní rytmus posluchače: V ranních a dopoledních pořadech klade důraz na informace a zpravodajství, odpoledne naopak nabízí více zábavy. Večer potom uvádí hudební speciály a reprízy pořadů z víkendu.⁹⁷

Od té doby až do roku 2012 již k žádným větším změnám struktury programu nedošlo. Měnily se pouze jednotlivé pořady nebo doba jejich vysílání. Během několika let se rozšířila nabídka publicistických pořadů: v průběhu týdne se ve stejný čas střídaly různé pořady.

Také sedmnáctihodinové vysílání zůstalo zachováno až téměř do dnešních dnů. Změna však nastala v nočním vysílání. Zatímco dříve všechny regionální stanice přepojily na vysílání Českého rozhlasu 2 Praha, dne 2. dubna 2007 byl zaveden společný noční program, který se odbavuje z Brna, ale přispívají do něj všechny regionální stanice. Páteří nočního vysílání je zpravodajství, zábava, kontaktní pořady a hudba.⁹⁸

Počátkem letošního roku bylo vysílání ČRo Olomouc výrazně zkráceno. Stanice vysílá do 19:30 hodin a poté se připojuje ke společnému regionálnímu vysílání. Stalo se tak v souladu s koncepcí nového vedení Českého rozhlasu, která počítá s postupným vznikem národního okruhu Jednička, jehož vysílání by připravovaly regionální stanice Českého rozhlasu.⁹⁹

Tabulka č. 3

Vývoj délky vysílání stanice ČRo Olomouc ve všedních dnech¹⁰⁰

Datum změny	Délka vysílání v hodinách	Časové rozpětí
4. 1. 1994	1	13:00-14:00
6. 6. 1994 ¹⁰¹	2,5	10:00-10:30, 13:00-15:00
2. 1. 1995	5	9:00-14:00

⁹⁷ Ročenka Českého rozhlasu 2001, str. 31

⁹⁸ Regiony vysílají nonstop. In Týdeník Rozhlas, ročník 2007, č. 15, str. 15

⁹⁹ Korespondence s Michalem Burešem ze dne 31. 3. 2012

¹⁰⁰ Týdeník Rozhlas, ročníky 1994–2009

¹⁰¹ Neví se přesné datum, v Týdeníku Rozhlas se od tohoto data objevuje program stanice ČRo Olomouc

4. 12. 1995	7	9:00-16:00
19. 8. 1996	10	6:00-16:00
14. 10. 1996	12	6:00-18:00
6. 4. 1999	13	5:00-18:00
18. 9. 2000	17	5:00-22:00
1. 1. 2012	14,5	5:00-19:30

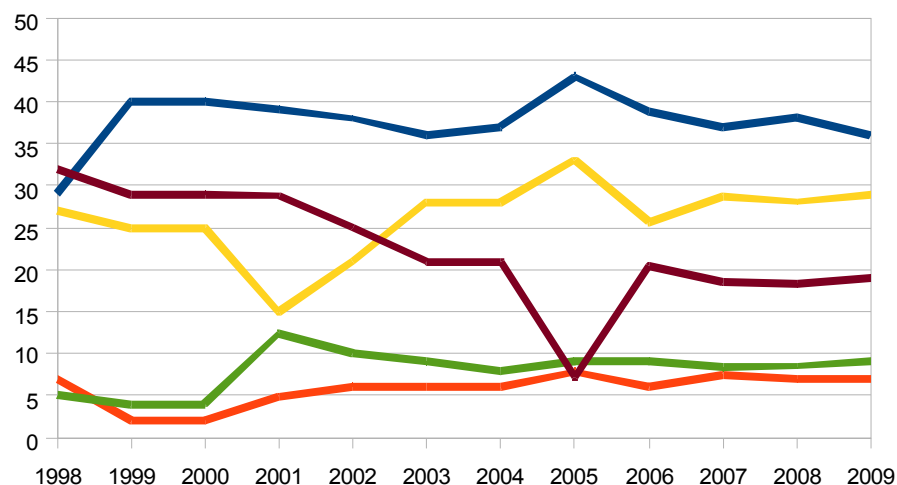
Tabulka znázorňuje vývoj délky vysílání z olomouckého studia od zahájení samostatného vysílání v roce 1994 až do současnosti. Údaje zahrnují pouze pořady vytvořené ve stanici ČRo Olomouc. Nepočítají se tedy pořady převzaté z jiných stanic Českého rozhlasu (s výjimkou zpravodajské relace *Ozvěny dne* ze stanice ČRo 2 Praha). Z tabulky lze vysledovat, že během prvních let se studio rychle rozvíjelo a zpočátku i několikrát ročně rozšiřovalo délku vysílání. Po dosažení sedmnácti hodin v roce 2000 již zůstalo číselně na této hodnotě. Až v letošním roce 2012 došlo poprvé ke zkrácení vysílání na 14,5 hodiny.

Víkendové vysílání v tabulce není zobrazeno. Zpočátku bylo kratší než vysílání ve všedních dnech, ale od roku 1998 se doba vysílání ve všedních dnech a o víkendech sjednotila.

Z údajů uvedených v ročenkách Českého rozhlasu z let 1998-2009¹⁰² lze vysledovat vývoj programové skladby stanice ČRo Olomouc podle procentuálního zastoupení témat pořadů.

Graf č. 1

Vývoj programové skladby stanice ČRo Olomouc v letech 1998-2009

¹⁰² Ročenky z předchozích let neuvádí údaje o programové skladbě jednotlivých stanic ČRo. Ročenky Českého rozhlasu 1998-2009

- zpravodajství a publicistika
- kulturní pořady
- hudební pořady
- zábavné pořady
- ostatní (náb, vzděl., sport, dětské, menšinové)

Můžeme si všimnout, že do roku 2003 jsou velmi znatelné výkyvy v míře zastoupení jednotlivých témat. Poté se křivky srovnávají a jedinou zvláštností je rok 2005, kdy křivka ostatních pořadů výrazně klesla na úkor zpravodajsko-publicistických a hudebních pořadů. V dalším roce však hodnoty dosahují opět přibližně stejných výsledků jako v roce 2004.

4. HUDEBNÍ REDAKCE ČRO OLOMOUC, JEJÍ PERSONÁLNÍ OBSAZENÍ A ČINNOST V LETECH 1993–2009

4.1 ČINNOST HUDEBNÍ REDAKCE V LETECH 1993–2009

Již před osamostatněním byla činnost hudební redakce v Olomouci nezanedbatelná. Těžiště tvorby tehdy spočívalo v nahrávání vážné hudby. V roce 1993 však došlo k několika změnám, kvůli nimž se nahrávání dostalo do pozadí. První z nich byl nástup nového generálního ředitele Českého rozhlasu Vlastimila Ježka, který kladl důraz na zpravodajství a publicistiku. V důsledku toho byly omezeny finanční zdroje pro natáčení vážné hudby.¹⁰³ Druhou okolností bylo právě osamostatnění studia. Jakmile začala stanice samostatně vysílat, redakce musela soustavně pracovat na výběru hudby do vysílání, tvorbě nových hudebních pořadů a celkovém hudebním profilu.

Stanislav Červenka, ačkoliv se stal ředitelem stanice Český rozhlas Olomouc, stále působil i jako vedoucí hudební redakce. Hudebním redaktorem, zabývajícím se hudební dramaturgií, byl v počátcích Richard Pogoda, ale zanedlouho jej vystřídal Antonín Schindler ml., jenž zde působí dodnes.¹⁰⁴

Do vysílání se po roce 1993 dostaly dříve opomíjené hudební žánry jako jazz, folk, dechovka i folklor.¹⁰⁵ Během působení Stanislava Červenky se stále objevovala i vážná hudba. Nelze tedy říci, že by se hudební redakce ČRo Olomouc profilovala v jednom konkrétním hudebním žánru; nejrozličnějším žánrům jsou věnovány samostatné pořady. Podstatným prvkem při výběru témat a hostů do hudebních pořadů byla již od počátku regionalita.¹⁰⁶ Vzhledem k tomu, že ČRo Olomouc je jednou z mnoha regionálních stanic Českého rozhlasu, jejichž úkolem je sledování dění v daném kraji, přizpůsobuje se i hudební redakce této strategii. Informuje o významných hudebních akcích v okolí a do hudebních pořadů zařazuje záznamy z koncertů a festivalů.

Naopak při výběru hudby do proudového vysílání přetrvává snaha vytvářet hudební profil v závislosti na cílové skupině posluchačů. Vzhledem k tomu, že hudba je nedílnou součástí rozhlasové stanice jako celku a částečně vytváří její „image“, hudební dramaturgie musí brát tuto skutečnost v úvahu. Z pravidelných čtvrtletních

¹⁰³ ČERVENKA, Stanislav: Životopisné vzpomínky. In: Hudba v Olomouci a na střední Moravě I. Olomouc 2007, str. 232

¹⁰⁴ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

¹⁰⁵ ZENKL, Luděk: Milada Červenková a Stanislav Červenka. Portréty dvou osobností hudební Olomouce 20. a 21. století. In: Hudba v Olomouci a na střední Moravě I. Olomouc 2007, str. 214

¹⁰⁶ Ročenky Českého rozhlasu 1996–2009

průzkumů poslechovosti vyplývá, že cílovou skupinou stanice ČRo Olomouc jsou lidé starší pětadesáti let se základním vzděláním.¹⁰⁷

Závislost poslechovosti na hudebním formátu stanice můžeme doložit na změnách hudební profilace po roce 2000. Tehdy po zrušení pořadu *Vyhrávala kapela*, zaměřeného na dechovou hudbu, klesla poslechovost stanice na méně než polovinu.¹⁰⁸ Šlo o snahu oslovit posluchače věkové kategorie čtyřicet a více. Tím se však začali ztrácet tradiční posluchači, tedy senioři a takzvané „dechovkové publikum“¹⁰⁹ Po hloubkových analýzách poslechovosti hudba zakotvila v produkci 60.–80. let minulého století s převahou českých písní¹¹⁰. V souladu s preferencemi posluchačů byly přidány písně žánru folk a country. V roce 2002 došlo také k posílení pořadů s dechovou hudbou o *Dechovou parádu*, *Dechovkovou samoobsluhu* a folklorně zaměřený pořad *Moravo, Moravo*.¹¹¹ Poslechovost poté opět vzrostla a v dalších letech se již žádné výrazné změny hudebního formátu neuskutečnily. Stanice se od té doby prezentuje jako „hudebně milé a vlídné rádio“.¹¹²

4. 2 PERSONÁLNÍ OBSAZENÍ

Hudební redakce se již od osamostatnění olomouckého studia vyznačuje nízkým počtem interních hudebních redaktorů. Většinu personálu tvoří externisté, kteří se zaměřují na jeden konkrétní hudební žánr.

Tabulka č. 4

Přehled hudebních redaktorů

Jméno	Doba působení	Funkce	Zaměření
Stanislav Červenka	1993–2000	Ředitel ČRo Olomouc, Vedoucí hudební redakce	Vážná hudba
	2000–2005	Externí spolupracovník	

¹⁰⁷ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

¹⁰⁸ KOPTOVÁ, Markéta: Dechová hudba v Českém rozhlasu Olomouc v letech 1993-2006. In: Hudba v Olomouci a na střední Moravě I. Olomouc 2007, str. 137

¹⁰⁹ Ročenka Českého rozhlasu 2001, str. 33

¹¹⁰ V současné době je poměr českých a zahraničních písní přibližně 72:28. Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

¹¹¹ Ročenka Českého rozhlasu 2002, str. 35

¹¹² Ročenka Českého rozhlasu 2003, str. 34

Antonín Schindler	1994–dodnes	Hudební redaktor	Blues, hudební dramaturgie stanice
Jiří Bílek	Asi 2000–2002 ¹¹³	Externí redaktor	Oldies
Zuzana Blahunková,	1997–dodnes	Externí redaktorka pro národopis	Folklór
Lucie Brázdová	2001–2011	Externí redaktorka	Dechovka
Ondřej Doležal	1996–dodnes	Externí redaktor	Opera, opereta, muzikál
Tomáš Hanzlík	2001–dodnes	Externí redaktor	Vážná hudba
Vladimír Hrabal	1996–2006	Externí redaktor	Dechovka
Vladislav Kvapil	2006–2010	Externí redaktor	Vážná hudba
Jiří Matěju	2002–dodnes	Moderátor ČRo Olomouc	Rock, hudba 2. poloviny 20. století
Blanka Mazalová	2002–dodnes	Vedoucí redakce zpravodajství a publicistiky	Folklór, ethno, world music
Richard Mlynář	2009–2011	Externí redaktor	Jazz
Miroslav Nop	1998–dodnes	Externí redaktor	Swing
Josef Sandy Nosek	1996–dodnes	Externí redaktor	Folk & country
Jaroslav Pavlík	2002–2009	Externí redaktor	Okrajové žánry, alternativa
Richard Pogoda	1994 1995–dodnes	Hudební redaktor Externí redaktor	Jazz
Šárka Rusnáková	Kolem 2002	Externí redaktorka	Rock
Jiří Vavrda	1998–2005	Zvukový technik	Country
Jaroslav Wykrent	2003–dodnes	Externí redaktor	Populární hudba 2. poloviny 20. století

Jak již bylo výše zmíněno, ředitel stanice ČRo Olomouc Stanislav Červenka souběžně zastával i funkci vedoucího hudební redakce. Po odchodu do důchodu v roce 2000 ještě pět let působil v hudební redakci jako externí spolupracovník a věnoval se vážné hudbě.¹¹⁴ Místo vedoucího hudební redakce poté již nebylo obsazeno.¹¹⁵ Avšak jediným interním hudebním redaktorem zůstal Antonín Schindler, který zodpovídá za veškerou činnost hudební redakce.

Vedle Stanislava Červenky se zabýval vážnou hudbou pedagog a pořadatel

¹¹³ Přesnou dobu působení Jiřího Bílka a Šárky Rusnákové se nepodařilo dohledat

¹¹⁴ ČERVENKA, Stanislav: Životopisné vzpomínky. In: Hudba v Olomouci a na střední Moravě I. Olomouc 2007, s. 232

¹¹⁵ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

olomouckého hudebního festivalu Baroko Tomáš Hanzlík¹¹⁶, působící v redakci jako externista dodnes. V letech 2006–2010 pracoval pro hudební redakci ředitel Moravské filharmonie Olomouc Vladislav Kvapil.¹¹⁷ Do kategorie vážné hudby bychom mohli zařadit i člena Moravského divadla, sólistu opery, Ondřeje Doležala,¹¹⁸ který od roku 1996 připravuje pořady o hudbě v operách, operetách a muzikálech.

Moderní populární hudba má v hudební redakci podstatně větší personální zastoupení. Skladatel, klavírista, hudební publicista a moderátor Richard Pogoda,¹¹⁹ jenž byl v roce 1994 krátce interním hudebním redaktorem, se později stal externím redaktorem a zaměřuje se na jazz. Antonín Schindler, který posléze nastoupil na Pogodovu pozici, se kromě hudební dramaturgie věnuje žánru blues. Pořady o swingu připravuje do vysílání od roku 2001 Miroslav Nop¹²⁰. Skladatel, hudebník a básník Jaroslav Wykrent¹²¹ prostřednictvím svých hudebních pořadů vzpomíná od roku 2003 na kapely a zpěváky padesátých a šedesátých let minulého století. Rockové hudbě se zpočátku věnovala Šárka Rusnáková¹²² a v roce 2003 její hudební oblast převzal moderátor Českého rozhlasu Olomouc Jiří Matějů¹²³. Krátce působil v hudební redakci Jiří Bílek¹²⁴, který se soustředil na tzv. hudbu „oldies“. Střeďeční koncerty ze studia připravovali Richard Mlynář (pořad *Mlýnice* se zaměřením na jazz) a Jaroslav Pavlík (pořad *Mimo formát* věnovaný alternativní hudbě a nejrůznějším okrajovým žánrům).¹²⁵ Dlouholetý moderátor nejrůznějších folkových a country festivalů Josef Sandy Nosek¹²⁶ se svému žánru věnuje i na vlnách Českého rozhlasu Olomouc již od roku 1996. Pořad o country hudbě připravoval v letech 1998–2005 také zvukový technik ČRo Olomouc Jiří Vavrda.¹²⁷

Nezanedbatelnou pozici měla ve vysílání dechová a folklórní hudba. Dechovkou se od roku 1996 zabýval herec Vladimír Hrabal. Poté zaujala jeho místo Lucie Brázdová,¹²⁸ která je sama kapelnicí dechového orchestru. Pro Český rozhlas Olomouc pracovala do roku 2011. Folkloru a národopisu se od roku 1997 věnuje Zuzana

¹¹⁶ Citováno dne 5. 4. 2012 z http://www.ensembledamian.com/?Reperto%C3%A1r_a%C2%A0auto%C5%99i:Tom%C3%A1%C5%A1_Hanzl%C3%ADk

¹¹⁷ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. 16.3.2012

¹¹⁸ Citováno dne 29. 3. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/2960

¹¹⁹ Citováno dne 29. 3. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/964

¹²⁰ Citováno dne 29. 3. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/966

¹²¹ Citováno dne 29. 3. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/porady/_porad/1091

¹²² Rockle ve věznicí Mírov. In: Týdeník Rozhlas, ročník 2003, č. 34, str. 15

¹²³ Citováno dne 29. 3. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/644

¹²⁴ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

¹²⁵ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

¹²⁶ Citováno dne 29. 3. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/965

¹²⁷ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

¹²⁸ Citováno dne 29. 3. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_zprava/234083

Blahunková.¹²⁹ Do tvorby hudební redakce přispívá i vedoucí redakce zpravodajství a publicistiky ČRo Olomouc Blanka Mazalová.¹³⁰ Své hudební zájmy uplatňuje v pořadech o world music, etnické a folklórní hudbě.

4.3 HUDBA VE VYSÍLÁNÍ

Celkový podíl hudby ve vysílání ČRo Olomouc se nedá s jistotou určit, neexistují žádné průzkumy či statistiky. Nemůžeme tedy vysledovat žádný vývoj. Podle slov hudebního redaktora Antonína Schindlera byl v několika uplynulých letech poměr hudby a mluveného slova přibližně 50:50. Od začátku roku 2012 se po zkrácení vysílací doby a změnou programu zvýšil podíl mluveného slova, avšak snahou stanice je do budoucna tento trend zvrátit a mít opět alespoň vyrovnaný poměr hudby a slova.¹³¹

V prvních letech samostatného vysílání stanice ČRo Olomouc se veškerá hudba vybírala manuálně. Postupem času však výrazně narostl počet vysílacích hodin a tím se také zvýšily nároky na hudební redakci. Zatímco písně do pořadů stále vybírá autor pořadu, hudba v proudovém vysílání podléhá od roku 1999 výběru v programu zvaném Selector.¹³²

Mohlo by se zdát, že Selector automaticky vytvoří playlist písní a přítomnost hudebního dramaturga je tedy již zbytečná. Skutečnost je však jiná. Program je pouze jistým prostředkem k usnadnění práce. Hudební dramaturg jej musí naprogramovat tak, aby výsledný hudební výběr odpovídal hudebnímu formátu stanice. Selector funguje jako hudební archiv. Obsahuje všechny písně a skladby, rotující ve vysílání. Každá nahrávka je zařazena do určitých kategorií: podle stáří (šedesátá, sedmdesátá léta,...), podle žánru (rock, jazz, folk,...), tempa písně (rychlá, pomalá), jazyku textu, atd.¹³³

Tyto kategorie umožňují vytvořit takzvanou formátovou hodinu. Jde o schéma jedné konkrétní vysílací hodiny položku za položkou tak, jak mají být odehrány ve vysílání. Hudební dramaturg tedy zadá do Selectoru konkrétní podmínky, například aby první píseň v hodině byla rychlá, aby během hodiny zazněly dvě písně z devadesátých let nebo že se mají střídát domácí a zahraniční interpreti.¹³⁴ Selector na základě těchto požadavků vybere vhodné písně.

¹²⁹ Citováno dne 29. 3. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/971

¹³⁰ Citováno dne 29. 3. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/415

¹³¹ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

¹³² Ročenka Českého rozhlasu 1999, str. 22

¹³³ Citováno dne 30. 3. 2012 z http://www.radiotv.cz/p_radio/r_program/uvod-do-hudebniho-planovani-i/

¹³⁴ Citováno dne 30. 3. 2012 z http://www.radiotv.cz/p_radio/r_program/uvod-do-hudebniho-planovani-ii/

Rotace písní spočívá v postupném zařazování všech písní požadované kategorie. Počet položek v dané kategorii určuje, jak často se budou písně z ní hrát. Po odeznění ve vysílání píseň padá na dno své kategorie a čeká, až se vystřídají ostatní písně. Po jejich přehrání se daná píseň dostává na vrchol kategorie a může být opět odvysílána. Platí tedy, že jednotky ve stejné kategorii jsou si rovny. Čím více položek kategorie obsahuje, tím déle trvá, než se píseň dostane ze dna kategorie na vrchol. Stejně tak když používáme jednu kategorii vícekrát během formátové hodiny, tím rychleji její písně rotují.¹³⁵

Hudební dramaturg si tedy nechá v Selectoru zhotovit návrh playlistu a poté ještě vše kontroluje a případně pozmění tak, aby hudba odpovídala specifikům konkrétního dne.¹³⁶ Formátové hodiny také průběžně upravuje na základě konzultací z výzkumů poslechovosti. Změny se mohou týkat pravidelného rozvrstvení písní v jednotlivých kategoriích uvnitř formátových hodin i celého generovaného dne.¹³⁷

4. 4 SPOLUPRÁCE HUDEBNÍ REDAKCE S DALŠÍMI REDAKCEMI ČRo OLOMOUC A S JINÝMI ROZHLASOVÝMI STANICEMI

Hudební složka nemůže chybět ani v produkci dalších redakcí Českého rozhlasu Olomouc. Mimo to tvoří hudební redakce pořady pro celoplošné stanice a v minulosti několikrát přenášely hudební pořady z Olomouce i zahraniční rozhlasové stanice.

Ve většině slovesných pořadů je mluvené slovo prokládáno písničkami. Ty vybírá většinou autor pořadu, avšak výběr vždy konzultuje s Antonínem Schindlerem ml., který vykonává supervizi a následně písně připraví k odvysílání. Další podstatnou složkou tvorby slovesné redakce jsou dramatizace, četba na pokračování a rozhlasové hry, pro něž hudební redakce připravuje scénickou hudbu. Hudební redaktor buď vybírá již existující nahrávky ze zvukových bank, nebo nechá složit a natočit ve studiu hudbu určenou přímo pro konkrétní projekt. Původní skladby tvoří přibližně jednu pětinu veškeré použité scénické hudby.¹³⁸

Pro redakci zpravodajství a publicistiky není třeba takové intenzivní spolupráce s hudební redakcí. Hudební redaktor pouze přizpůsobuje výběr písní do vysílání

---

¹³⁵ Citováno dne 30. 3. 2012 z http://www.radiotv.cz/p_radio/r_program/uvod-do-hudebniho-planovani-ii/

¹³⁶ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

¹³⁷ Ročenka Českého rozhlasu 1999, str. 22

¹³⁸ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

aktuální společenské či politické situaci.¹³⁹

Hudební redakce ČRo Olomouc patří již od počátků mezi významné regionální dodavatele pořadů pro stanici ČRo 3 Vltava.¹⁴⁰ Kromě toho, že poskytuje nahrávky z festivalů vážné hudby a jazzových festivalů, připravovala či připravuje také pořady *Vltava Live*, *Bluesová noc z Olomouce*, *Jazzová myš*, *Partitury*, *Pasticio*, *Hudební forum* a *Soudobá hudba*.¹⁴¹ Příležitostně přenáší živé koncerty, například každoroční zahajovací koncert sezony Moravské filharmonie Olomouc či koncerty k různým výročím. V minulosti šlo o koncert Symfonického orchestru Českého rozhlasu k výročí padesáti let olomouckého studia Českého rozhlasu v roce 1999 či koncert na zámku Jánský vrch v Javorníku s dittersdorfským programem ke 200. výročí narození a 140. výročí úmrtí Karla Ditterse z Dittersdorfu.¹⁴²

V devadesátých letech se podařilo Stanislavu Červenkovi realizovat několik přímých přenosů koncertů pro zahraniční rozhlasové stanice.¹⁴³ Šlo o koncert varhaníka Aleše Bárty z chrámu svatého Mořice pro Deutschland Radio Berlin v roce 1997, koncert rakouského komorního souboru ze sněmovního sálu zámku v Kroměříži ke 150. výročí Kroměřížského sněmu pro ORF Niederösterreich Wien a zároveň ČRo 3 Vltava v roce 1998 a poté jako výměna koncert českých hudebníků ze zámku Reichenau v Rakousku pro ORF Niederösterreich Wien a ČRo 2 Praha.¹⁴⁴

---

¹³⁹ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

¹⁴⁰ Ročenka Českého rozhlasu 1996, str. 18

¹⁴¹ Korespondence s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 3. 4. 2012

¹⁴² ČERVENKA, Stanislav: Životopisné vzpomínky. In: *Hudba v Olomouci a na střední Moravě I.* Olomouc 2007, s. 234

¹⁴³ tamtéž, str. 234

¹⁴⁴ Rozhovor se Stanislavem Červenkou ze dne 4. 4. 2012

5. HUDEBNÍ POŘADY STANICE ČRO OLOMOUC V LETECH 1993-2009

Hudba se v rozhlasovém vysílání objevuje v několika různých podobách. Může být podkladem pro mluvené slovo. Takto se uplatňuje ve slovesných pořadech, jako jsou rozhlasové hry a čtení na pokračování, či reklamních upoutávkách. Je také nedílnou součástí zvukové grafiky¹⁴⁵ stanice. Dále hudba vyplňuje místo mezi jednotlivými pořady nebo příspěvky v proudovém vysílání. Významnou složkou programu stanice ČRo Olomouc jsou hudební pořady, v nichž hudba není pouze doplňujícím prvkem, ale hlavním předmětem zájmu.

Hudební pořady můžeme rozdělit do tří kategorií podle struktury pořadu a způsobu jeho přípravy. Jde o za A. tzv. bloky hudby, B. pořady se zapojením posluchačů a C. titulkové hudební pořady.

5.1 BLOKY HUDBY

Jedná se o čas vyhrazený hudbě, s minimem průvodního slova. Délka těchto bloků bývá nejčastěji půl hodiny, výjimečně se objevily 15-20minutové, v několika případech zaujímal celou hodinu. Ve studiu je přítomen moderátor. Ohlásí pořad a uvede píseň, kterou následně pustí. Toto zopakuje opět po několika písničkách, případně může vložit znělku či jingle.

Tato forma hudebního pořadu nebyla ve výše popsané podobě v programu ČRo Olomouc přítomna ihned po zahájení samostatného vysílání v roce 1994. Z původního programového schématu se nabízí začlenit do této kategorie pouze *Sváteční koncert*. Šlo o hodinu vážné hudby, která začínala krátce po nedělním poledni. Autor pořadu Stanislav Červenka vybíral převážně z vlastních nahrávek olomouckého studia.¹⁴⁶ Ovšem hudba tvořila jeden souvislý blok. Moderátor tedy do pořadu nevstupoval. *Sváteční koncert* byl do nedělního vysílání zařazován do roku 1997.

---

¹⁴⁵ Jiří Fukáč ve své typologii hudby v rozhlasu mluví o kategorii „Úvodní znělka a hudba plnící úlohy programového předělu“. Zahrnuje sem právě znělky. Ty jsou akustickými značkami charakteristickými pro konkrétní stanici či pořad. Dále uvádí předěly, které vnitřně rozčleňují proud vysílání. V zahraničí se těmto krátkým hudebním útvarům říká „Ton-Signet“ či „jingle“. Pojem jingle se v dnešní době běžně používá i v tuzemské rozhlasové praxi. FUKAČ, Jiří a kol.: *Hudba a média. Rukověť muzikologa*. Brno 2008, str. 38

¹⁴⁶ Rozhovor se Stanislavem Červenkou ze dne 4. 4. 2012

První bloky písniček se objevily s inovací programového schématu v roce 1998 pod názvy *Hudba na dobré ráno* (vysílal se každý všední den od 8:40 do 9:00 hodin pouze v roce 1998), *Písničky na dobrou chuť* (všední dny mezi 12:30 a 13:00, opět jen v roce 1998), *Písničky po páté* (všední dny půlhodinu po 17:30, uváděn do roku 1999), *Hudba na sobotu* (v sobotu od 9:30 do 10:00 hodin, v letech 1998–1999) a dvacetiminutový blok pod názvem *Hudba* (v sobotu od 10:40 hodin, blok se v programu udržel až do roku 2001). O rok později se k *Hudbě na sobotu* přidala také *Hudba na neděli*. Po tři roky tomuto bloku patřila půlhodina od 13:30 hodin.

Další série nových písničkových bloků přišla v roce 2002. Patnáctiminutový pořad *Zpívejte s námi* byl zařazován každý všední den v 9:15 hodin a v roce 2004 i v neděli v 18:30. V letech 2005–2007 se odmlčel a vrátil se opět v roce 2008 do sobotního podvečerního vysílání. Bloky *Písničky pro vás* (neděle v 10:30) a *Hrajeme pro vás* (všední dny krátce po poledni) si své místo v programu udržely až do roku 2009.

Posledním pořadem v této kategorii byl *Hudební snář*, uvedený v roce 2003. Jednalo se o poslední nedělní pořad vysíláný z Olomouce. V roce 2007 se rozšířil i na páteční a sobotní večer. Půlhodina určená pro něj byla rozdělena do tří bloků. Moderátor vždy ohlásil stanici a název pořadu a poté zněly deset minut pomalé a klidné písně z oblasti populární hudby.¹⁴⁷

5. 2 POŘADY SE ZAPOJENÍM POSLUCHAČŮ

Struktura pořadů se zapojením posluchačů je velmi blízká blokům hudby. Moderátor zde má však více prostoru a na výsledné podobě pořadu se podílí, jak je již z názvu patrné, posluchači stanice ČRo Olomouc. Všechny tyto pořady bychom mohli shrnout pod název „písničky na přání“. Posluchači tedy píší dopisy či telefonují, později se prosadila také forma SMS zpráv, a nechávají zahrát svým blízkým k narozeninám, svátku, nebo k jiným příležitostem. Rozdíly mezi jednotlivými pořady tvoří pouze žánr uváděných písní (dechovka či populární hudba).

Tento typ pořadů zakotvil ve vysílání ihned po zahájení samostatného vysílání a po celou dobu patří mezi nejoblíbenější součásti programu stanice.¹⁴⁸ Již v prvním programovém schématu v roce 1994 se usadil v čase sobotního poledne a své místo si až do dnešní doby udržel pořad *Hrajeme na vaše přání* (původní název byl *Vyhrávání*

¹⁴⁷ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

¹⁴⁸ Rozhovor s Michalem Burešem ze dne 8. 3. 2012

na přání, v roce 1997 se změnil). Posluchači zde mohli věnovat písničku z oblasti populární hudby.

Další stálíci a také dechovkovým protikladem k předchozímu titulu byl pořad *Hrajeme pro radost*. Od roku 1996 až dodnes je vysílán každý všední den. Čas vysílání není tak stabilní jako u sobotní alternativy. V prvních letech zněly dechovky na přání v dopoledních hodinách (v 10:00, později 11:30 hodin). V roce 2000 se pořad přemístil do podvečerního vysílání (18:30, poté 17:00, dnes 18:04).

Další tituly s písničkami na přání se často měnily a ve vysílání se udržely jen několik let: *Písnička za dopis* (1994), *Písničky na přání* (1994–1997), *Hudební přání* (1998–1999).

Jistým způsobem se posluchači zapojovali také do *Dechové parády*. V letech 2001–2011 ji na sobotní 17. hodinu připravovala Lucie Brázdová. Pořad fungoval na principu klasických hitparád. Posluchači posílali hlasy svým oblíbeným skladbám a určovali tak, jaká kapela postoupí dál, a jaká vypadne. *Dechová paráda* obsahovala navíc rubriky *Síň slávy*, *Listárnu dechparády* a *Kdo kdy kde s kým hrál a hraje*.¹⁴⁹

S *Dechovou parádou* souvisela *Dechovková samoobsluha* (*Písničky z dechparády*). Ta v letech 2005–2008 každou neděli v poledne připomínala písničky, které aktuálně bodovaly v *Dechové parádě*. Posluchači si mohli vybírat, kterou z nich chtějí v nedělním pořadu slyšet.

5.3 TITULKOVÉ HUDEBNÍ POŘADY

Zatímco hudební bloky a pořady se zapojením posluchačů připraví hudební redaktor, ale uvádí je moderátor, který je v tu chvíli ve studiu, titulkové pořady bývají ve většině případů předtočené a připraví i moderuje je jedna osoba. Vedle hudby je zde neodmyslitelnou složkou také mluvené slovo. Pořad má posluchačům poskytnout informace o určitém hudebním žánru, interpretovi, události, apod.

Právě v přípravě těchto pořadů jsou zapojeni i externí hudební redaktoři. Každý z nich je znalcem určitého hudebního žánru, jemuž věnuje svůj pořad.

V prvním roce vysílání byly zavedeny tři titulkové pořady.¹⁵⁰ V *CD Profilu* představoval Antonín Schindler ml. každé úterý v 10:00 a v pátek ve 14:30 hodin nová alba z oblasti populární hudby. Sobotní 14. hodina patřila *Galerii kytary*, taktéž z dílny

¹⁴⁹ Tip z regionu: Dechová paráda (ČRo Olomouc). In: Týdeník Rozhlas, ročník 2003, č. 8, str. 15

¹⁵⁰ Všechny údaje o době vysílání jednotlivých pořadů pocházejí z přehledu programu rozhlasových stanic v Týdeníku Rozhlas. Týdeník Rozhlas, ročníky 1994–2009

Antonína Schindlera ml. Ten zde pouštěl nahrávky koncertních kytaristů české i světové scény.¹⁵¹ Cyklus *Hudba utěšitelka* nebyl úplnou novinkou. Autor Stanislav Červenka jej připravoval již dříve pro ČRo Ostrava a po osamostatnění olomouckého studia navázal na jeho tradici. V prvním roce vysílání tak zněla každé úterý a čtvrtek v 10:00 hodin a v pondělí a ve středu ve 14:30 půlhodina komorní hudby. V roce 1995 již byla *Hudba utěšitelka* omezena jen na úterní devátou hodinu. Žádný z těchto prvních pořadů nevydržel ve vysílání déle než dva roky. Program stanice se v prvních letech velmi často měnil, pořady vznikaly a brzy se rušily, ve snaze najít posluchačsky co nejatraktivnější a nejzajímavější programové schéma.

V roce 1995 se původní Schindlerova *Galerie kytary* změnila v *Hudební galerii*. Již nešlo pouze o kytaristy, ale o různé zajímavé nahrávky napříč žánry.¹⁵² Dalším novým pořadem, jehož autorem se stal taktéž Antonín Schindler ml., byly *Klapky, struny, klávesy*. Jednalo se o směs nejrozmanitější populární hudby, která byla v danou chvíli k dispozici. Tehdejší zaměstnanci jej nehodnotí příliš pozitivně, vzpomínají na něj spíše s úsměvem.¹⁵³ Režisér ČRo Olomouc Michal Bureš se o tomto pořadu ve své diplomové práci zmiňuje jako o „konglomerátu nesmyslů“.¹⁵⁴ Oba dva tituly se vysílaly opět jen jeden rok.

Od roku 1996 již můžeme sledovat jisté upevňování programového schématu. Vedle několika pořadů s dvouletým trváním (*Vyhrávala kapela* se zaměřením na dechovku, *Populární melodie*, *Setkání s operou* a publicistický hudební pořad *Mezi pěti linkami*), se objevily i takové, jež vydržely delší dobu (*Hudba, kterou mám rád* – vysílal se do roku 1999 a představil vždy jednoho hosta, který mluvil o své oblíbené hudbě),¹⁵⁵ a některé existují dodnes, ať už ve stejné či mírně pozměněné podobě. *Folkovému víkendů* patřilo místo v programu nejprve v sobotu v 15:00 hodin (1996–1998), poté se původně hodinový titul rozdělil do dvou půlhodinových částí a vysílal se v sobotu a neděli v 15:30 (rok 1999) a o rok později v sobotu i neděli v 16:00 s reprízami v úterý a čtvrtek ve 20:00 hodin (2000–2010). Již z názvu je patrné, že hlavní pozornost byla věnována folku a příbuzným žánrům (trampská píseň, country, bluegrass,..). Autorem prvních dílů byl Antonín Schindler ml., avšak již v dubnu 1996 jej vystřídal Josef Sandy Nosek, jenž se folkové hudbě na stanici ČRo Olomouc věnuje

¹⁵¹ Korespondence s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 3. 4. 2012

¹⁵² Korespondence s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 3. 4. 2012

¹⁵³ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

¹⁵⁴ BUREŠ, Michal: Olomoucké a brněnské rozhlasové studio v devadesátých letech (proměny pozice a funkce) Rkp., diplomová práce. Brno, Divadelní fakulta Janáčkova akademie múzických umění v Brně 2000, str. 43

¹⁵⁵ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

dodnes. Ten se zaměřoval na regionální scénu, ale i na profily legendárních nebo známých osobností, novinky na hudebních nosičích, reportáže z festivalů, soutěží a přehlídek (zde Nosek využíval bohatého archivu živých nahrávek z festivalů *Zahrada, Porta, Moravský vrabec*,...). Zajímavým projektem v rámci *Folkových víkendů* byl v roce 2009 pravidelně a později občasně seriál rozhovorů s výrobcí hudebních nástrojů a pomůcek s názvem *To se to hraje!*. V roce 2011 se název *Folkového víkendu* změnil na *Na cestě*. Obsah pořadu však zůstává neměnný.¹⁵⁶ Druhým titulem, který byl zaveden v roce 1996 a své místo ve vysílání má dodnes, jsou *Nestárnoucí melodie*. V prvních dvou letech pořadu patřilo sobotní dopoledne (10:00 hodin). Po dvouleté přestávce se *Nestárnoucí melodie* vrátily do vysílání v neděli ve 20:00 hodin. Autorem je již od počátku sólista opery Moravského divadla Olomouc Ondřej Doležal. Pouští zde slavné a oblíbené árie a písně z operet, oper a muzikálů. Někdy zazní i jiné populární melodie. S přestávkou v letech 1998–1999 bylo odvysíláno již více než 600 dílů.

Rok 1997 nepřinesl žádnou změnu, nové pořady se objevily až o rok později po již zmiňované inovaci programového schématu. *Hudební cukrárna* Jaroslava Wykrenta (sobota v 16:00 hodin) netrvala déle než jeden rok. Každý všední den ve 13:30 hodin patřily vlny ČRo Olomouc pořadu *Country Juke Box*. Původně jej připravoval hudební redaktor Antonín Schindler ml., ale brzy požádal o spolupráci zvukového technika Jiřího Vavrdy, jehož koníčkem byla country hudba. Ten vybral písně a napsal krátký komentář. Pořad potom byl odbavován moderátorem dne v přímém vysílání. Zpočátku se vysílal půlhodinu každý všední den, od roku 2000 již jen dvakrát týdně (v pondělí a středu ve 20:00). Při každodenní frekvenci nebyla stanovena žádná tematická pravidelnost, při struktuře dvou vydání za týden patřilo jedno české a druhé americké country hudbě. Autor připomínal různá výročí či hudební ocenění. Přibližně rok byl jeden díl v měsíci tematicky věnován profilu interpreta. V roce 1996 byl tento pořad ukončen a olomoucké studio začalo přebírat *Club country a western* z ústeckého ČRo Sever.¹⁵⁷ Milovníkům jazzu a blues patřily *Jazzoviny*. Olomoucký skladatel a pianista Richard Pogoda v nich každou sobotu v 17:30 (1998–1999), později ve 21:30 (2000–2007) nebo ve 20:00 (2008–2009) uváděl žánrové novinky, profily hudebníků i legendární alba. Často pouštěl nahrávky z *Československého jazzového festivalu* v Přerově a festivalů *Blues Alive* či *Jazz Pramet* v Šumperku.¹⁵⁸ *Hudební vzpomínky* prošly v průběhu let několika změnami. Nejprve

¹⁵⁶ Korespondence s Josefem Sandy Noskem ze dne 3. 4. 2012

¹⁵⁷ Korespondence s Jiřím Vavrdou ze dne 3. 4. 2012

¹⁵⁸ Typy z regionů: Jazzoviny (ČRo Olomouc). In: Týdeník Rozhlas, ročník 2004, číslo 21, str. 15

se zde každé nedělní dopoledne v 9:30 (od roku 2000 běžely také reprízy každý pátek ve 20:00 hodin) Miroslav Nop věnoval swingové hudbě.¹⁵⁹ V roce 2003 nabídl Jaroslav Wykrent svůj projekt *Hudebních vzpomínek*, který připravil, když se zotavoval po mozkové mrtvici. V něm představoval slavné, ale i zapomenuté kapely a zpěváky padesátých a šedesátých let.¹⁶⁰ V roce 1998 byl zařazen také titul *Cimbál a husle* orientovaný na folklórní hudbu. Zuzana Blahunková pro každé nedělní odpoledne (nejdříve ve 14:00 hodin, o rok později v 17:30 a v roce 2000 se čas vysílání usadil na 19:00) vybírala tradiční lidovou hudbu národopisných oblastí Moravy i Čech, seznamovala s událostmi lidového a církevního zvykoslovného roku a vše doplňovala kalendářem nejzajímavějších folklorních akcí.¹⁶¹ Všechny tři výše zmíněné pořady (*Jazzoviny*, *Hudební vzpomínky* a *Cimbál a husle*) jsou součástí programu stanice dodnes.

Nové pořady z let 1999–2000 nevytrvaly ve vysílání příliš dlouho. *Popkavárna* se vysílala pouze v roce 1999, *Top – výběr největších hitů* (později *To nejlepší ze světa hitparád*) o dva roky déle. Seriál *Top 10 Oldies* zněl každý všední den v podvečer mezi lety 2000–2002 a přebíraný pořad *Beatlemanie* každý pátek ve 21:00 hodin po dobu sedmi let.

Když v roce 2003 předal Miroslav Nop Jaroslavu Wykrentovi *Hudební vzpomínky*, požádal vedení ČRo Olomouc o možnost vytvoření ryze swingové relace. Tím vznikl týdeník *To byl swing*, který Nop vytváří dosud. V každém vydání představuje jednoho významného swingového interpreta a vybírá podle abecedního pořadí. Autor během několika let již prošel celou abecedou interpretů, ale protože získal nové nahrávky, pokračuje opět od začátku. Do pořadu zve některé místní hudebníky, ale jen okrajově, protože často nemají nahrávku vhodnou pro vysílání. Swingové hudbě patří již od počátku půlhodina každý nedělní večer a v repríze se vysílá v nočních hodinách také na stanici ČRo 2 Praha.¹⁶²

Větší změny proběhly v roce 2002, kdy přibyly tři titulkové pořady. Prvním z nich bylo *Putování za moravskou písní*. Jeho autorka Blanka Mazalová působí v ČRo Olomouc jako vedoucí redakce zpravodajství a publicistiky. Na tvorbě pořadu spolupracuje historik a bohemista Jiří Fiala. Společně představují známé moravské balady, písně o vínu, vojenské či zbojnické a konfrontují rozličné textové a nápěvové

¹⁵⁹ Korespondence s Miroslavem Nopem ze dne 3. 4. 2012

¹⁶⁰ Tipy z regionů: Hudební vzpomínky (ČRo Olomouc). In: Týdeník Rozhlas, ročník 2002, číslo 21, str. 15.

¹⁶¹ Citováno dne 15. 4. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/porady/_porad/1123

¹⁶² Korespondence s Miroslavem Nopem ze dne 3. 4. 2012

varianty jednotlivých písní i jejich interpretace a aranže. Informují o původu písní a reáliích, které se v nich objevují. Pouštějí hudební ukázky v tradičním lidovém podání, ale i nahrávky z různých hudebních žánrů včetně world music, klasické hudby, jazzu či rocku.¹⁶³ Titul vždy zaujímal místo ve středečním programu. V prvních dvou letech od 14:20, poté v 9:30 hodin, v dnešních dnech se vysílá v sobotu ve 14:20 hodin. Stejně jako *Putování za moravskou písní*, i *Rockle* se vysílá dodnes. Nejprve ji připravovala Šárka Rusnáková,¹⁶⁴ v roce 2004 na její místo nastoupil moderátor ČRo Olomouc Jiří Matějů. *Rockle* reflektuje každé pondělí večer (ve 21:00, dnes v 19:05 hodin) regionální dění v rockové hudbě, zaměřuje se převážně na amatérské rockové kapely.¹⁶⁵ Po dobu tří let přebíralo olomoucké studio každou sobotu ve 20:00 *Hitparádu Českého rozhlasu* z celoplošné stanice ČRo 1 Radiožurnál.

V dalších letech již nebyla frekvence zařazování nových hudebních pořadů příliš velká. Šlo většinou o jeden až dva tituly za rok. V roce 2003 to byly *Starý pecky*, jejichž autorem je opět až dodnes Jiří Matějů. Každý všední den odpoledne (nejprve v 18:30, v letech 2004–2007 v 16:00, poté o půl hodiny později, dnes se pořad vrátil zpět na 16:00) v něm zní populární hudba druhé poloviny dvacátého století, a to nejen velké hity, ale i částečně zapomenuté „klenoty“. Součástí je rubrika *Album pro tento týden*, mapující nové desky interpretů, kteří začínali již před rokem 2000, ale stále mají čím oslovit.¹⁶⁶ Taktéž v roce 2003 se objevil pořad Blanky Mazalové *Proměny*, věnovaný menšinovým hudebním žánrům, jako je folklorní a etnická hudba.¹⁶⁷ Vysílal se ve středu ve 20:00 hodin. Páteční devátá hodina večerní patřila od roku 2007 hudbě žánru blues. Antonín Schindler ml. pouštěl v *Bluesové noci* převážně nahrávky ČRo Olomouc z festivalů *Blues Alive Šumperk* a *Echo Blues Alive*.¹⁶⁸ Tento titul se ve vysílání objevuje i v dnešních dnech. Desky, které se nesmazatelně zapsaly do historie rocku, představoval od roku 2008 každou středu ve 21:00 Jiří Matějů v pořadu *Legendy*.¹⁶⁹ Spolupráce ČRo Olomouc s místní pobočkou francouzského institutu se projevila v roce 2006 v pořadu *Oh la la Olomouc*, kde Tereza Čejková se svými francouzskými přáteli mapovala současnou francouzskou hudební scénu.¹⁷⁰

V roce 2003 začala hudební redakce pořádat živě přenášené koncerty ze studia

¹⁶³ Citováno dne 15. 4. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/porady/_porad/1058

¹⁶⁴ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

¹⁶⁵ Citováno dne 15. 4. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/porady/_porad/1094

¹⁶⁶ Citováno dne 15. 4. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/porady/_porad/1081

¹⁶⁷ Novinky z Olomouce. In: Týdeník Rozhlas. Ročník 2003, číslo 3, str. 15

¹⁶⁸ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

¹⁶⁹ Citováno dne 15. 4. 2012 z http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/644

¹⁷⁰ Ročenka Českého rozhlasu 2006, str. 39

ČRo Olomouc. Zpočátku šlo pouze o folkovou hudbu a jí příbuzné žánry v pořadu s názvem *Živě*. V roce 2007 přibýly přenosy *Mimo formát* reflektující alternativní hudbu a interprety okrajových žánrů (hudba elektronická, organická, punková, heavymetalová i folklorní) s Tomášem Pavlíkem, kterého v roce 2010 vystřídal Robin Lefner. V roce 2007 se připojila ještě koncertní podoba týdeníku *Rockle* s titulem *Rockle live*. Posluchače provázel Tomáš Petržela, později Jiří Matějů, a čtvrtým živě přenášeným koncertním pořadem byla *Mlýnice* s Richardem Mlynářem, věnující se jazzu. Jednotlivé tituly se střídaly a každému náležela jedna středa v měsíci. V současné době, kdy došlo ke zkrácení večerního vysílání z Olomouce, se koncerty objevují nepravidelně ve společném regionálním vysílání v rámci *Studia Noc*. Koncerty začínají již v 19:30 a do 20:00 hodin hrají skupiny a písničkáři jen pro posluchače ve studiu. Opravdu živé vysílání začíná až po dvacáté hodině. Hudebníci se tak lépe připraví na zátěžovou situaci, nejsou tolik nervózní a už mají kontakt s diváky.¹⁷¹

Tabulka č. 5

Přehled titulkových pořadů v letech 1994–2009 s výhledem do současnosti

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	dnes
1 CD profil	■																
2 Hudba utěšitelka	■	■															
3 galerie kytary	■																
4 Klapky struny klávesy	■	■															
5 Hudební galerie	■	■															
6 Mezi pěti linkami	■	■	■	■													
7 Vyhrávala kapela	■	■	■	■													
8 Populární melodie	■	■	■	■													
9 Folkový víkend / Na cestě	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
10 Nestárnoucí melodie	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
11 Setkání s operou	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
12 Hudba, kterou mám rád	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
13 Country Juke Box	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
14 Hudební cukrárna	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
15 Jazzoviny	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
16 Hudební vzpomínky	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
17 Cimbál a husle	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
18 Popkavárna	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
19 Top – výběr největších hitů/ To nejlepší ze světa hitparád	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
20 Top 10 Oldies	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■

¹⁷¹ Korespondence s Josefem Sandy Noskem ze dne 3. 4. 2012

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	dnes
21 Beatlemanie																	
22 To byl swing																	
23 Putování za moravskou písní																	
24 Rockle																	
25 Hitparáda Českého rozhlasu																	
26 Starý pecky																	
27 Proměny																	
28 Legendy																	
29 Klub Country & Western																	
30 Bluesová noc / podvečer																	
31 Hudební kalendář																	
32 Hudba ze zapadlých vesnic																	
33 Koncertní středa																	

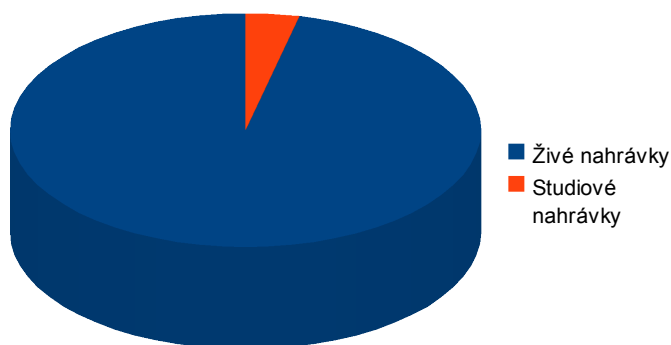
Tabulka znázorňuje, kdy se vysílaly jednotlivé titulkové pořady. Zelená barva značí, že se pořad v daném roce vysílal, červená znamená, že do programu nebyl zařazen. Vidíme, že tituly z prvních let většinou neměly dlouhého trvání. Až v roce 1996 se objevily takové, které vydržely až do současnosti. Celkem se v průběhu šestnácti let objevilo 33 pořadů. V současnosti se stále připravuje jedenáct z nich: *Na cestě*, *Nestárnoucí melodie*, *Jazzoviny*, *Hudební vzpomínky*, *Cimbál a husle*, *To byl swing*, *Putování za moravskou písní*, *Rockle*, *Starý pecky*, *Legendy* a *Bluesový podvečer*. Koncertní středa již není týdeníkem, avšak nepravidelně se koncerty stále přenášejí v rámci společného regionálního *Studia Noc*.

6. NAHRÁVÁNÍ A KATALOG NAHRÁVEK Z LET 1993–2009

V první polovině devadesátých let se v olomouckém studiu Českého rozhlasu zásadně proměnila strategie nahrávání. Zatímco dříve byla věnována velká pozornost studiovému nahrávání vážné hudby, od devadesátých let převažují záznamy koncertů a festivalů. V minulosti byl Český rozhlas vedle společnosti Supraphon jediným výrobcem hudebních záznamů. S rozvojem soukromých firem však již nebylo třeba spoléhat se jen na vlastní nahrávky, mnoho dalších bylo možno pořídit na CD nosičích. Dalším z důvodů ustoupení studiového nahrávání do pozadí bylo omezení financí určených pro tyto účely.¹⁷² Naopak k rozvoji koncertních záznamů přispěly nové technické možnosti. Pásky, na které se dříve nahrávalo, byly příliš drahé na to, aby se na nich uchovávalo velké množství nepřilíživých kvalitních živých nahrávek. S nástupem digitálního záznamu však byla zjednodušena práce s natočeným materiálem a také možnost jeho uchování¹⁷³

Graf č. 2

Poměr studiových a živých (koncertních) hudebních záznamů z let 1993–2009

Graf potvrzuje výše zmíněné informace o četnosti koncertních záznamů a studiových nahrávek. Modré pole představuje 96,3% živých a červené pouze 3,7% studiových záznamů z celkového počtu 8 293 nahrávek.¹⁷⁴

Uvedený počet nahrávek není konečný. Číslo by mělo být ve skutečnosti vyšší, ale nebylo možné dohledat všechny existující záznamy. Nepřesnost je způsobena

¹⁷² Rozhovor se Stanislavem Červenkou ze dne 4. 4. 2012

¹⁷³ Rozhovor s Michalem Burešem ze dne 8. 3. 2012

¹⁷⁴ Všechny údaje o nahrávkách ČRo Olomouc vycházejí z fonotéky studia a databáze Automatického informačního systému (AIS)

problematickým vyhledáváním v databázi AISu, nejednotností v označování nahrávek při jejich zařazování do tohoto systému a četnými chybami v základních údajích o skladbách. Systém se však neustále upravuje a zdokonaluje, objevila se také snaha sjednotit informace o nahrávkách, aby byly lépe dohledatelné.¹⁷⁵ Všechny další údaje v této kapitole tedy budou vycházet z momentálně dostupného počtu 8 293 položek.

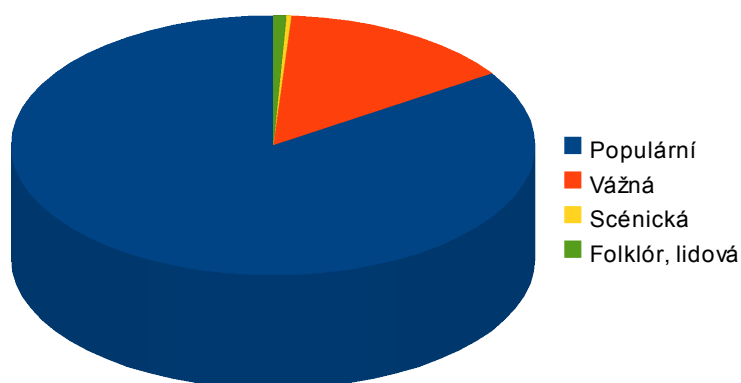
6. 1 NAHRÁVKY POPULÁRNÍ A VÁŽNÉ HUDBY

Při označování těchto dvou hudebních sfér se vyskytuje problém s použitím vhodné terminologie. Jiří Fukač dělí hudbu v rozhlasovém vysílání na populární a vážnou,¹⁷⁶ proto bude toto rozdělení použito i zde.

Při srovnání množství záznamů vážné a populární hudby, zjistíme, že poměr se opět proměnil. Zatímco v roce 1993 ještě převládala vážná hudba, o rok později se již natočilo víc záznamů populární hudby. Tento trend trvá dodnes. Festivaly, na nichž Český rozhlas Olomouc natáčel, byly ve většině případů folkové či jazzové, avšak některé festivaly věnující se vážné hudbě si stále držely svou tradici a nahrávky jsou tak k dispozici z velkého množství jejich ročníků.

Graf. č. 3

Poměr nahrávek populární, vážné, scénické a folklorní hudby

Do grafu je vedle dvou nejvýznamnějších kategorií zařazena také scénická hudba, která se nahrává přímo pro potřeby slovesných pořadů a lze obtížně určit, zda skladba patří do oblasti vážné nebo populární hudby. Čtvrtou kategorií je folklorní a lidová

¹⁷⁵ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

¹⁷⁶ FUKAČ, Jiří a kol.: Hudba a média. Rukověť muzikologa. Brno 2008, str. 51–52

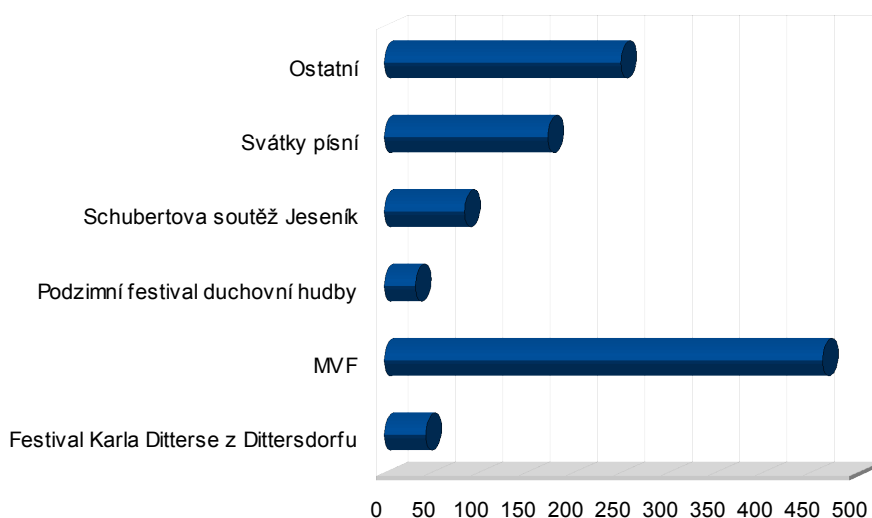
hudba. Naprostá většina nahrávek spadá do oblasti populární hudby (84,3%), vážná zaujímá 14,6%. Další dvě kategorie jsou téměř zanedbatelné. Folklórní a lidové nahrávky tvoří 0,8% a scénická hudba pouhých 0,3% záznamů.

6. 2 NAHRÁVÁNÍ VÁŽNÉ HUDBY

Nejstabilnějším zdrojem nahrávek vážné hudby se stal *Mezinárodní varhanní festival (MVF)* v Olomouci. Záznamy z něj se točily již před rokem 1993 a pořizují se i v dnešní době. Mezi vážnou hudbu je zařazen i mezinárodní festival pěveckých sborů *Svátky písní*. V hudebním archivu je zachováno šest ročníků *Mezinárodní Schubertovy soutěže pro klavírní dua v Jeseníku* a vybrané koncerty taktéž ze šesti ročníků podzimního *Festivalu duchovní hudby* v Olomouci. Dva ročníky mapují nahrávky *Mezinárodního hudebního festivalu Karla Ditterse z Dittersdorfu* v Jeseníku.

Graf č. 4

Množství koncertních nahrávek vážné hudby

Graf značí, kolik nahrávek z jednotlivých festivalů vážné hudby bylo během sledovaného období pořizeno. Přední místo zaujímá *Mezinárodní varhanní festival*, konaný každoročně v září v olomouckém kostele svatého Mořice, s počtem 463 nahrávek. Počty nahrávek v jednotlivých letech se pohybovaly většinou okolo třiceti, avšak v některých letech číslo vyrostlo až k devadesátce (1998) či nedosáhlo ani desítky (1995, 1997, 2006). *Svátky písní* jsou soutěžní přehlídkou pěveckých sborů, pořádanou vždy v červnu. Do repertoáru pěveckých sborů nepatří pouze vážná hudba. Avšak tvoří

většinu, proto je festival zařazen do této kategorie. Nahrávek z této přehlídky je v archivu ČRo Olomouc celkem 173. V Jeseníku se pořizovaly nahrávky hned ze dvou hudebních festivalů. Jedním z nich je *Mezinárodní Schubertova soutěž pro klavírní dua*, z níž vzešlo 85 záznamů především z devadesátých let. Druhým jesenickým festivalem se stal *Mezinárodní hudební festival Karla Ditterse z Dittersdorfu*. Tam studio natáčelo jen v letech 1997–1998 a pořídilo 44 nahrávek. *Podzimní festival duchovní hudby* v Olomouci se nikdy nenatáčel celý, vždy šlo pouze o významnější koncerty, přičemž řada z nich byla přenášena živě na stanici ČRo 3 Vltava. Výběr koncertů určených k natočení se odvíjel od vzájemné domluvy mezi pořadateli festivalu a Českým rozhlasem a také od možnosti zakoupení autorských práv.¹⁷⁷ Celkových 33 záznamů pochází převážně z let 2001–2005. V kolonce „Ostatní“ najdeme 250 záznamů z jednotlivých koncertů (koncerty pro pořad *Vltava Live*, slavnostní koncerty k různým výročím,...) a festivalů, na nichž se natáčelo pouze v malé míře (*Baroko*, soutěže základních uměleckých škol, festivaly neprofesionálních hudebních těles).

Studiových nahrávek vážné hudby bylo v ČRo Olomouc v letech 1993–2009 pořizeno 165. Orchestrem, jenž v olomouckém studiu nahrával nejčastěji, byla Moravská filharmonie Olomouc. Ale vystřídal se i jiné: Janáčkova filharmonie Ostrava, Janáčkův komorní orchestr, komorní uskupení *Musicci moravienses*, Kubínovo kvarteto, Komár string trio, Olomoucký komorní orchestr, akademický sbor Žerotín Olomouc, Pěvecké sdružení moravských učitelů, a další. Zastoupení hudebních těles se od doby před rokem 1989 příliš nezměnilo.¹⁷⁸

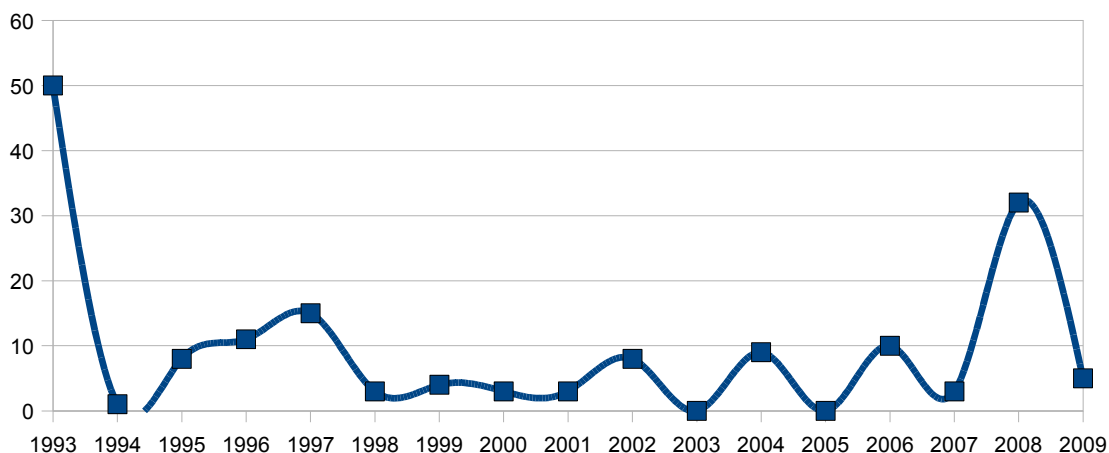
¹⁷⁷ Rozhovor s ředitelkou Podzimního festivalu duchovní hudby Dobromilou Hamplovou ze dne 20. 4. 2012

¹⁷⁸ ONDREJKOVÁ, Alice: Olomoucké studio Československého rozhlasu – hudební redakce, vysílání, nahrávání a dramaturgie v letech 1949-1993. Rkp., disertační práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci 2011

Graf č. 5

Počet studiových nahrávek vážné hudby v jednotlivých letech

V roce 1993 ještě studio nahrávalo ve větší míře v souvislosti s dřívější koncepcí nahrávání vážné hudby. Poté však bylo nahrávání omezeno, za rok se většinou nenatočilo více než deset skladeb, a již nikdy nedosáhlo takové četnosti. V letech 2003 a 2005 se dokonce nenachází žádný záznam o nahrávání. Naopak rok 2008 byl v tomto směru mimořádně příznivý. Moravská filharmonie natočila několik orchestrálních skladeb, množství smyčcových děl nahrálo Komár string trio. Další nahrávky obstaral akademický sbor Žerotín.

Nahrávky vážné hudby poskytuje olomoucké studio převážně stanici ČRo 3 Vltava. Hudební redakce v Olomouci nahrávky využívá pouze minimálně, například když na slavnostní či významný den zařazuje do programu *Koncert vážné hudby*.¹⁷⁹

6.3 NAHRÁVÁNÍ POPULÁRNÍ, FOLKLÓRNÍ A SCÉNICKÉ HUDBY

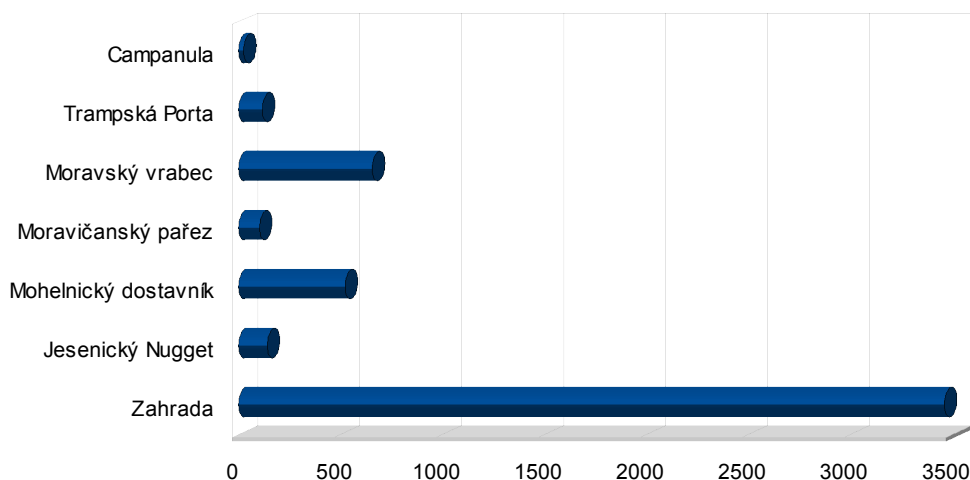
V oblasti populární hudby se ČRo Olomouc při nahrávání zaměřoval na hudbu folkovou a jí příbuzné žánry, dále na jazz a blues. Přičemž folkové záznamy výrazně převažovaly (folk: 5025, jazz a blues: 1916).

Folková a příbuzná hudba byla nahrávána na festivalech *Zahrada*, *Jesenický nugget*, *Mohelnický dostavník*, *Moravičanský pařez*, *Moravský vrabec*, na oblastním kole *Trampské Porty* v Bludově a jedna série nahrávek byla pořízena na koncertě skupiny Campanula v Jeseníku.

¹⁷⁹ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

Graf č. 6

Nahrávky folkové hudby a příbuzných žánrů

Festival *Zahrada*, který se od roku 1998 konal v Náměšti na Hané, a ve stejném roce jej začal nahrávat ČRo Olomouc, byl největším folkovým festivalem v České republice. Nejprve trval tři dny, později se rozšířil na čtyři dny, ale v roce 2012 se již nebude konat. Program se odehrával během dne na třech scénách a večer na hlavní scéně – amfiteátru. Celý festival se natáčel, proto je právě ze *Zahrady* obrovské množství nahrávek. Každoročně bylo zaznamenáno přibližně 500 písní. Celkem je dostupných 3 460 položek, avšak v některých letech chybí záznamy, ačkoli se podle hudebního redaktora Antonína Schindlera ml. festival nahrával každoročně.¹⁸⁰ Dalším významným festivalem v okolí Olomouce, který nemá pouze regionální dosah, je *Mohelnický dostavník*. Nahrával se již od roku 1995, na každém ročníku bylo pořízeno přibližně padesát záznamů. Celkový počet je 523 písniček. Všechny další nahrávané festivaly mají spíše regionální význam. Na *Moravském vrabci* byl ČRo Olomouc přítomen se svým nahrávacím zařízením od roku 1997 a za celou dobu zaznamenal 656 titulů. Na *Jesenickém nuggetu* se v letech 1999–2000 nahrálo 141 písní. Podobně na tom byly i další „festiválky“. Z *Moravičanského pařezu* pochází 103 nahrávek, pořízených v jediném roce 1998. Oblastní kolo *Tramské Porty* v Bludově přineslo v letech 1998–1999 celkově 117 záznamů. Posledních 25 nahrávek z této kategorie pochází z koncertu skupiny Campanula v Jeseníku z roku 2005.

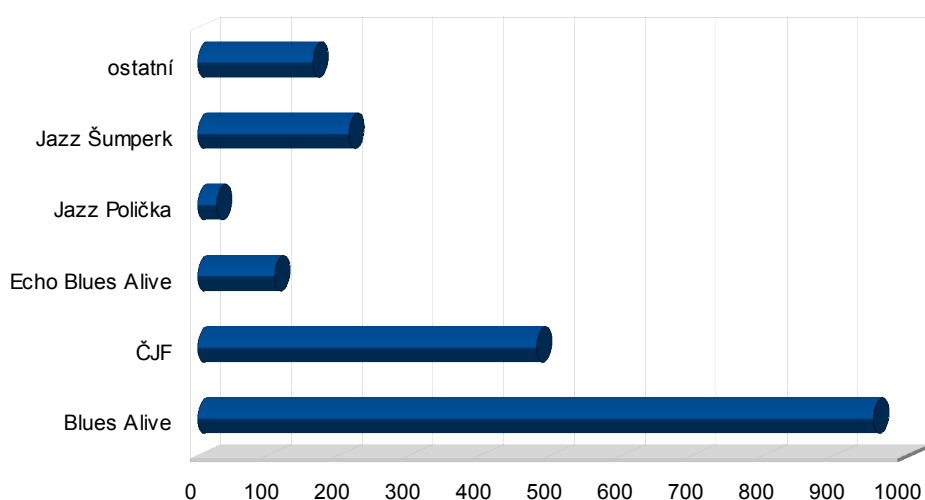
Folkové nahrávky používá redaktor Josef Sandy Nosek ve svém pořadu *Na cestě* (dříve *Folkový víkend*). Některé natočené písně přebírají i celoplošné stanice ČRo 1

¹⁸⁰ Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

Hudební žánry jazz a blues se nahrávaly na festivalech *Blues Alive*, spřízněném *Echo Blues Alive* a *Jazz Pramet* – všechny tyto tři přehlídky se konaly v Šumperku, přičemž *Blues Alive* a *Echo Blues Alive* jsou pořádány dodnes. Dále jsou nahrávky z festivalu *Jazz Polička* a *Československého jazzového festivalu (ČJF)*, který probíhal nejprve v Olomouci, později v Přerově.

Graf č. 7

Nahrávky hudby žánrů jazz a blues

Blues Alive stejně jako *Zahrada* není pouze záležitostí místního či regionálního dění. Festival je mezinárodní a trvá tři dny. ČRo Olomouc jej začal natáčet v roce 1998 a celkově je dostupných 955 nahrávek. K tomuto listopadovému festivalu se v roce 2004 připojil březnový *Echo Blues Alive*. Český rozhlas tam natočil 109 nahrávek. Třetím festivalem v Šumperku byl *Jazz Pramet*. Záznamy nejsou z každého roku. Mezi lety 1995–2006 zde bylo natočeno 214 nahrávek. *Československý jazzový festival* se konal v Přerově a nahrával se v letech 1997–2003. Každý rok bylo pořízeno kolem osmdesáti nahrávek. Celkový počet je 497 skladeb. Festival *Jazz Polička* se objevil v archivu jen v jednom roce s pouhými 27 nahrávkami. Dále je 163 písní zařazeno do skupiny ostatní, protože v AISu není zaznamenáno, odkud nahrávky pochází.

Skladby natočené na těchto festivalech bývají využity v olomouckých pořadech *Jazzoviny* či *Bluesová noc (Bluesový podvečer)*. O nahrávky také jeví zájem stanice

¹⁸¹ Rozhovor se Stanislavem Červenkou ze dne 4. 4. 2012

ČRo 3 Vltava, neboť některé z nich používá ve vysílání.¹⁸²

Folklórní a lidové hudbě bylo věnováno mnohem méně pozornosti než hudbě vážné a populární. V letech 1995, 1996 a 1999 byly natočeny tři pásma ze série *Lidový rok Velká Bystřice*. Poté v roce 2003 nahrál soubor Věrovanka pod vedením Kamila Mezihoráka pásmo *Aj Hanačko!* Celkový počet folklórních nahrávek je 66.

Co se týče scénické hudby, v Automatickém informačním systému bylo k nalezení 24 nahrávek, ale pravděpodobně existuje větší množství nedohledaných záznamů. Některé jsou však velmi špatně označeny, což značně ztěžuje jejich dohledatelnost v systému.

6. 4 KATALOG NAHRÁVEK

Katalog nahrávek Českého rozhlasu Olomouc z let 1993–2009 zahrnuje momentálně 8 293 položek. Ale jak již bylo zmíněno, nahrávek je patrně mnohem více a se zlepšováním Automatického informačního systému by měl být i jejich zbytek postupně k dispozici. Katalog tedy bude ještě postupně doplňován a poté předán do Českého rozhlasu Olomouc.

Katalog je dělen do kategorií vážná, populární, folklórní a scénická hudba. V rámci kategorie potom má každý festival svou vlastní tabulku. Do samostatných tabulek patří i další podkategorie (například studiové nahrávky vážné hudby)

Tabulka č. 6

Ukázka katalogu nahrávek

	AUTOR	DÍLO STOPÁŽ	DIRIGENT, SOUBOR, SÓLISTÉ	DATUM	SIGNATURA
1	Basie, Count, David, Mack	Blue And Sentimental (4:13)	Vojtěch Eckert & Co.	22.4.2005	CDX00299/6
2	Bryan, Dennis	Bahía Com H (10:19)	Brazilian Mood	22.4.2005	CD00298/8
3	Bryan, Dennis	Bahía Com H (1:04)	Brazilian Mood	22.4.2005	CD00298/7

U každé položky v katalogu je zaznamenáno jméno autora hudby, případně textu.

¹⁸² Rozhovor s Antonínem Schindlerem ml. ze dne 16. 3. 2012

Dále název písně či skladby a její stopáž. Ve třetím sloupci je u vážné hudby na prvním místě jméno dirigenta, na druhém název orchestru či souboru a dále sólisté. U jmen sólistů není připsán hudební nástroj, neboť v AISu se tato informace nenachází. U populární hudby je ve třetím sloupci zaznamenán interpret či hudební skupina. Následuje datum pořízení nahrávky a signatura. Položky jsou v každé tabulce řazeny podle příjmení autora hudby.

Při práci na katalogu se vyskytlo několik problémů. Vedle toho, že nebylo možné dohledat všechny nahrávky, se u těch zaznamenaných vyskytuje velké množství chyb či nejasností. Často se objevují zkomolená jména autorů či interpretů. V některých případech jsou u stejné písně uvedeni různí autoři. Chyby patrné na první pohled byly v tabulkách opraveny. Avšak nebylo možné dohledávat a ověřovat informace u každé z více než osmi tisíc položek.

Několik položek neobsahuje údaj o stopáži, proto je uveden čas (0:00). Stejně tak pokud při zapisování položky do systému nebylo známo datum pořízení nahrávky, byl většinou zadán 1. leden daného roku.

Objevily se i situace, kdy některá z informací není vyplněna vůbec. To platí zejména u scénické hudby, u níž až na výjimky nejsou uvedeny signatury a často ani autor či interpret.

ZÁVĚR

Hudební redaktor a vedoucí pobočného studia Českého rozhlasu v Olomouci Stanislav Červenka se již na počátku devadesátých let minulého století pokusil iniciovat osamostatnění studia. To se povedlo v závěru roku 1993. K 1. prosinci došlo ke zřízení Regionálního studia ČRo Olomouc, kde se Červenka stal ředitelem. Vysílání bylo zahájeno 4. ledna 1994 ve 13:00 hodin. Zpočátku se z Olomouce vysílalo pouze jednu hodinu denně, avšak v prvních letech se počty vysílacích hodin rychle navyšovaly. V roce 1995 to již bylo sedm hodin a o rok později dosáhla stanice dvanáctihodinového vysílání. První roky jsou spojeny také s častými změnami v souvislosti se snahou najít co nejzajímavější a posluchačsky nejatraktivnější programové schéma. V roce 2000 odešel ředitel Stanislav Červenka do důchodu a vystřídal ho Pavel Hekela. Přinesl několik dalších programových změn a ihned v prvním roce působení rozšířil vysílání na sedmnáct hodin denně. Tato délka se udržela až do roku 2012, kdy bylo vysílání zkráceno na 14,5 hodiny ve prospěch společného regionálního vysílání.

Vývoj hudební redakce velmi úzce souvisí s celkovým vývojem stanice. V počátcích, kdy vysílání z Olomouce pokrývalo pouze několik hodin, tvořili veškeré hudební pořady dva redaktoři. Jeden z nich navíc vybíral hudbu do proudového vysílání. S postupným rozšiřováním programu byly kladeny větší nároky také na hudební redakci. Na přípravě hudebních pořadů se začali podílet externisté, každý se specializoval úžeji na jeden konkrétní hudební žánr. Hudbu do vysílání již nebylo možné vybírat ručně, proto koncem devadesátých let došlo k zavedení programu Selector, umožňujícího na základě kategorií, do nichž jsou jednotlivé písně zařazeny, vytvořit formátové hodiny podle naplánované strategie stanice. Právě hudební formát byl předmětem mnoha průzkumů poslechovosti a hloubkových analýz a důvodem četných změn kolem roku 2000. Stanici ubývali posluchači, a mimo jiné právě změnami v hudební dramaturgii se vedení snažilo tento trend zvrátit. To se podle průzkumů podařilo v roce 2004. Od té doby již nedocházelo k výrazným změnám.

V ČRo Olomouc byl vždy kladen důraz na regionalitu. Tomu se přizpůsobila i hudební redakce. V hudebních pořadech se autoři často věnují interpretům z blízkého okolí Olomouce. Od roku 2003 mají někteří z nich možnost odehrát koncert v přímém přenosu ze studia Českého rozhlasu Olomouc. Není však pravidlem, že jde vždy o hudební skupiny z Olomoucka. Redaktoři se snaží výběr zpestřit.

Co se týče hudebních pořadů, po úvodním hledání, tápání, zařazování nových titulů a jejich opětovném rušení, se v programu usadilo několik pořadů, které již mají několikaletou tradici. Každý z nich je zaměřen na určitý hudební žánr. Posluchači tedy mají široké možnosti výběru pořadu podle vlastní hudební preference. Mezi stálice patřil pořad *Folkový víkend* Josefa Sandy Noska, v roce 2011 přejmenovaný na *Na cestě*. Po dobu osmi let se vysílal *Country Juke Box* Jiřího Vavrdy, zrušený v roce 2006 a nahrazený přebíraným pořadem Jiřího Moravčíka *Klub Country & Western*. Jiří Matějík již deset let připravuje pořady věnované rockové hudbě: *Rockle*, *Starý pecky* a *Legendy*. Své místo mají dlouhá léta také pořady zaměřené na jazz, blues a swing. Autorem *Jazzovin* je Richard Pogoda, *Bluesovou noc* (dnes *Bluesový podvečer*) chystá do vysílání Antonín Schindler ml. a *To byl swing* má na starosti Miroslav Nop. V programu stanice nechyběly ani pořady zaměřené na folklorní hudbu: *Cimbál a husle* Zuzany Blahunkové a *Putování za moravskou písní* Blanky Mazalové. Oblíbeným žánrem cílové skupiny stanice je dechovka. Pořady jako *Vyhrávala kapela*, *Dechová paráda* či *Dechovková samoobsluha* připravoval nejdříve Vladimír Hrabal a po něm Lucie Brázdová. Oblíbeným formátem hudebních pořadů byly již od počátku tzv. písničky na přání.

Regionalita stanice se odráží i v množství nahrávek z blízkých hudebních festivalů. Z oblasti populární hudby jsou to především folkové festivaly *Zahrada* v Náměšti na Hané, *Mohelnický dostavník* a *Moravský vrabec*, odehrávající se taktéž v Mohelnici. Z oblasti žánrů jazz a blues se nahrávalo na *Blues Alive*, *Echo Blues Alive* nebo *Jazz Pramet*, to vše v Šumperku. Dále sem patřil například *Československý jazzový festival* v Přerově. Z oblasti vážné hudby byly pořizovány nahrávky na *Mezinárodním varhanním festivalu* v olomouckém chrámu sv. Mořice, na přehlídce pěveckých sborů *Svátky písní* nebo na dvou jesenických festivalech: *Mezinárodní Schubertově soutěži pro klavírní dua* a *Festivalu Karla Ditterse z Dittersdorfu*. Ačkoliv v období, kdy bylo v Olomouci pouze pobočné rozhlasové studio, byla hudební redakce význačná především nahráváním vážné hudby, po roce 1993 tato koncepce ustoupila a od té doby se již nahrává zřídka. Většinou se jedná o nahrávky Moravské filharmonie Olomouc nebo různých komorních souborů. Všechny tyto záznamy, ať již studiové či koncertní, se nacházejí v katalogu nahrávek, který je přílohou této práce.

RESUMÉ

Bakalářská práce se zabývá činností hudební redakce Českého rozhlasu Olomouc v letech 1993–2009. Rozhlasové studio v Olomouci vzniklo již v roce 1949, avšak až do roku 1993 nebylo samostatné. Práce se tedy snaží zmapovat etapu, ve které se studio osamostatnilo, začalo vysílat a postupně se dostávalo na současnou úroveň.

V jednotlivých kapitolách je pojednáno nejprve o historii olomouckého studia, a následně o vývoji a činnosti stanice ČRo Olomouc jako celku v letech 1993–2009, neboť situace ve studiu vždy ovlivňuje a velkou měrou určuje činnost všech tvůrčích skupin, hudební redakci nevyjímaje. Následující kapitola je již věnována přímo hudební redakci, jejímu vývoji, jednotlivým redaktorům či spolupracovníkům, hudbě ve vysílání a způsobu jejího výběru. Další kapitola se zabývá hudebními pořady a mapuje jejich zařazení do vysílání v jednotlivých letech. Poslední kapitola sleduje hudební nahrávky Českého rozhlasu Olomouc a představuje jejich katalog, který je přílohou této práce.

Po prvních letech samostatnosti, kdy stanice hledala svou tvář i posluchače a vytvářela stabilní programové schéma, se na přelomu tisíciletí vyrovnala ostatním regionálním stanicím délkou vysílání i počtem posluchačů. Nezbytnou součástí tohoto procesu bylo i nacházení posluchačsky co nejpřívětivějšího hudebního formátu stanice. Po roce 2003 se programové schéma i hudební formát ustálily a studio dále fungovalo již bez větších změn. Stejný vývoj lze sledovat i v případě hudební redakce.

SUMMARY

The bachelor thesis deals with the activities of the musical department of *Český rozhlas Olomouc (ČRo Olomouc)* from 1993 to 2009. Radio studio came into existence in 1949 although it was not self-contained until 1993. This thesis thus attempts to analyse the period in which the studio became independent, started broadcasting and during which the overall level of studio in question gradually augmented.

In the opening chapter the history of the studio is considered. Second, development and activities of *ČRo Olomouc* from 1993 to 2009 are examined because situation of the whole unit influences to a large extent activities of all creative groups including the musical department. Following chapter then focuses on the musical department itself, its development, particular editors or their fellow workers, music in broadcasting and the way it is chosen. Next part of the thesis addresses musical programmes and their inclusion into broadcasting during particular years. The last chapter monitors musical recordings of *ČRo Olomouc* and introduces their catalogue that is supplement of this thesis.

After the first years of independence when the radio was striving to discover its identity and audience, somewhere around 2000 it drew level with other regional radios in terms of both duration of broadcasting and the number of listeners. This process could not be completed without finding musical format as affable as possible for the listeners. After 2003 both program scheme and musical formats were stabilised and the studio has functioned without any major changes since then. The same pattern can be observed in the case of the musical department.

ZUSAMMENFASSUNG

Diese Bakkalareusdiplomarbeit beschäftigt sich mit der Tätigkeit der Musikredaktion des Rundfunksenders *Český rozhlas Olomouc (ČRo Olomouc)* im Zeitabschnitt von 1993 bis 2009. Das Rundfunkstudio in Olomouc entstand zwar schon im Jahr 1949. Bis zum Jahr 1993 wirkte aber nicht selbständig. In der Arbeit bemühen wir uns um die Erforschung der Phase, in der das Rundfunkstudio Selbständigkeit gewann, mit Sendungen begann und sich schrittweise bis zum heutigen Niveau entwickelte.

In einzelnen Kapiteln wird zuerst die Geschichte des Rundfunkstudios in Olomouc und dann die Entwicklung und Tätigkeit des Rundfunksenders *ČRo Olomouc* zwischen den Jahren 1993 und 2009 als Ganzheit behandelt, denn die Situation im Studio beeinflusst und bestimmt immer sehr ausdrücklich die Aktivität aller schöpferischen Gruppen, also auch der Musikredaktion. Folgendes Kapitel ist schon direkt der Musikredaktion gewidmet. Und das sowohl der Entwicklung dieser Redaktion, als auch einzelnen Redakteuren und Mitarbeitern, der Musik in der Sendung und Art und Weise ihrer Auswahl. Nächstes Kapitel beschäftigt sich mit den Musikrelationen und verfolgt ihre Einreihung in die Sendung in einzelnen Jahren. Letztes Kapitel betreibt die Musikaufnahmen von *ČRo Olomouc* und stellt einen Katalog dieser Aufnahmen vor. Der Katalog ist dann im Anhang der Arbeit zu finden.

Nach den ersten Jahren der Selbständigkeit, in denen der Rundfunksender sein wahres Gesicht und auch die Zuhörer suchte und ein stabiles Programmschema schuf, kam dieser an der Wende des Jahrtausends anderen Regionalstationen in der Länge der Sendung, als auch der Zahl der Zuhörer gleich. Unerlässliche Komponente diesen Prozess war auch die Suche nach dem Musikformat der Station, das möglichst zuhörerfreundlich wäre. Nach dem Jahr 2003 festigten sich das Programmschema und Musikformat. Das Studio arbeitete dann schon ohne größere Veränderungen. Gleiche Entwicklung kann man auch im Fall der Musikredaktion merken.

LITERATURA A PRAMENY

LITERATURA

ČERVENKA, Stanislav: Životopisné vzpomínky. In: Hudba v Olomouci a na střední Moravě I. Olomouc 2007, str. 221–236

FUKAČ, Jiří a kol.: Hudba a média. Rukověť muzikologa. Brno 2008

JEŠUTOVÁ, Eva a kol.: Od mikrofonu k posluchačům. Z osmi desetiletí Českého rozhlasu. Praha 2003

JEŠUTOVÁ, Eva a kol.: 99 významných uměleckých osobností rozhlasu. Čeští tvůrci slovesných pořadů. Praha 2008

KOPTOVÁ, Markéta: Dechová hudba v Českém rozhlase Olomouc v letech 1993–2006. In: Hudba v Olomouci a na střední Moravě I. Olomouc 2007, str. 134–140

KUČEROVÁ, Alice: Regionální vysílání a vznik olomouckého studia Československého rozhlasu. In: Hudba v Olomouci a na střední Moravě I. Olomouc 2007, str. 115–123

ZENKL, Luděk: Milada Červenková a Stanislav Červenka. Portréty dvou osobností hudební Olomouce 20. a 21. století. In: Hudba v Olomouci a na střední Moravě I. Olomouc 2007, str. 205–220.

ARCHIVNÍ PRAMENY

Archiv Českého rozhlasu Olomouc, fonotéka, křestní listy k nahrávkám z let 1993–1995

Český rozhlas Olomouc, databáze Automatického informačního systému

Ročenka Českého rozhlasu, 1996–2009

Soukromý archiv Stanislava Červenky

DIPLOMOVÉ A DISERTAČNÍ PRÁCE

BUREŠ, Michal: Olomoucké a brněnské rozhlasové studio v devadesátých letech (proměny pozice a funkce) Rkp., diplomová práce. Brno, Divadelní fakulta Janáčkova akademie múzických umění v Brně 2000

GRZEGORZ, Ondřej: Fenomén digitálního zvukového záznamu na příkladu olomouckého studia Českého rozhlasu. Rkp., diplomová práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2012

KRESTÝNOVÁ, Ivana: Hudba v rozhlase dříve a nyní (se zaměřením na Český rozhlas v Olomouci). Rkp., diplomová práce. Olomouc, Pedagogická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2011

ONDREJKOVÁ, Alice: Olomoucké studio Československého rozhlasu – hudební redakce, vysílání, nahrávání a dramaturgie v letech 1949-1993. Rkp., disertační práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2011

PUDELOVÁ, Martina: Olomoucký hudebně-kulturní život v letech 1945–1948. Rkp., diplomová práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzita Palackého v Olomouci 2011, str. 71–73

TISK

Rozhlasové noviny ČRo Olomouc, 2010–2011

Svět rozhlasu, 1999–2012

Týdeník Rozhlas, 1993–2009

INTERNETOVÉ ZDROJE

http://www.ensembledamian.com/?Reperto%C3%A1r_a%C2%A0auto%C5%99i:Tom%C3%A1%C5%A1_Hanzl%C3%ADk

http://www.radiotv.cz/p_radio/r_program/uvod-do-hudebniho-planovani-i/

http://www.radiotv.cz/p_radio/r_program/uvod-do-hudebniho-planovani-ii/

http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/2960

http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/415

http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/421

http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/644

http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/964

http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/965

http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_osoba/966

http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_zprava/225135

http://www.rozhlas.cz/olomouc/osoby/_zprava/234083

http://www.rozhlas.cz/olomouc/ostanici/_zprava/historie-ceskeho-rozhlasu-olomouc--880419

http://www.rozhlas.cz/olomouc/porady/_porad/1058

http://www.rozhlas.cz/olomouc/porady/_porad/1081

http://www.rozhlas.cz/olomouc/porady/_porad/1091

http://www.rozhlas.cz/olomouc/porady/_porad/1094

http://www.rozhlas.cz/olomouc/porady/_porad/1123

<http://www.proglas.cz/poslechovost.html>

ROZHOVORY A KORESPONDENCE

Bureš, Michal: 8. března 2012, 31. března 2012

Červenka, Stanislav: 4. dubna 2012

Hamplová, Dobromila: 20. dubna 2012

Nop, Miroslav: 3. dubna 2012

Nosek, Josef Sandy: 3. dubna 2012, 12. dubna 2012

Schindler, Antonín: 16. března 2012, 3. dubna 2012

Vavrda, Jiří: 3. dubna 2012

ANOTACE

Příjmení a jméno autora:	Přikrylová Lucie
Katedra:	Muzikologie
Fakulta:	Filozofická
Název diplomové práce:	Hudební redakce Českého rozhlasu, studia Olomouc v letech 1993–2009
Vedoucí diplomové práce:	Mgr. Alice Ondřejková, Ph.D.
Počet znaků:	116450
Počet příloh	4 + Katalog
Počet titulů použité literatury a pramenů:	45
Klíčová slova:	Český rozhlas Olomouc, hudební redakce, Stanislav Červenka, Antonín Schindler ml., vysílání, nahrávání
Krátká charakteristika diplomové práce:	<p>Práce se zabývá činností hudební redakce Českého rozhlasu Olomouc v letech 1993–2009. Snaží se zmapovat etapu, ve které se studio osamostatnilo, začalo vysílat a postupně se dostávalo na současnou úroveň.</p> <p>Sleduje vývoj redakce, představuje jednotlivé hudební redaktory a spolupracovníky, či hudební pořady. Věnuje se hudbě ve vysílání a způsobu jejího výběru. Součástí je také katalog hudebních nahrávek z let 1993–2009</p>

PŘÍLOHY

Příloha č. 1

Memorandum, kterým Stanislav Červenka inicioval vznik stanice ČRo Olomouc
(zdroj: soukromý archiv Stanislava Červenky)

M e m o r a n d u m

Město Olomouc bývalo od nepaměti přirozeným centrem poměrně rozsáhlé oblasti Moravy. Administrativními zásahy v nedávné době byly postupně zpřetrhány přirozené vazby Olomouce k jejímu okolí. Tato záměrná diskriminace města měla mimo jiné za cíl omezit převažující působení Olomouce v oblastech duchovního života, vědy, kultury, umění a církevní správy.

Přední olomoučtí činitelé a instituce usilují dnes o nápravu křivd minulosti a postupně obnovují také přirozené vazby města s jeho širším okolím. Při této činnosti vyvstává před nimi stále naléhavěji potřeba lokálního rozhlasového vysílání ve vlastním regionu i odpovídající prezantace úsilí města a oblasti v rámci celé Moravy, České republiky i celého státu.

V Olomouci sice existuje už od roku 1948 rozhlasové studio, ovšem jeho organizační začlenění do správy regionálního studia Českého rozhlasu Ostrava je dnes již nevyhovující, vývojem překonaný anachronismus. Za stavu, kdy schází olomouckému rozhlasovému studiu jakákoliv samostatnost a tím i možnost svébytného vysílání, nemůže vlastně ani toto studio náležitě plnit svou základní zákonem stanovenou funkci - poskytovat kvalifikované služby veřejnosti sídelního města i jeho spádové oblasti.

Domníváme se, že naznačený problém je potřeba neodkladně řešit, a že je řešitelný pouze organizačním a programovým osamostatněním olomouckého studia, jeho přetvořením v samostatné regionální studio Českého rozhlasu se svébytným lokálním programem a s možností programového napojení na systémy regionálního i ústředního vysílání Českého i Československého rozhlasu.

Nemusíme ani zvláště zdůrazňovat, že Olomouc má pro samostatnou existenci rozhlasového studia dostatečný potenciál daný nejen jejím historickým vývojem a tradicemi, ale i současným bohatým institucionálním a zkušeným pracovním zázemím. Mimo jiné důvody je třeba vzít v úvahu i vhodnou geografickou polohu Olomouce, jejíž rozhlasová stanice by umožnila exploatovat zejména dosud chudě využitou oblast střední a severozápadní Moravy, okresy Olomouc, Přerov, Prostějov, Kroměříž a částečně i Šumperk, Svitavy a Bruntál. V neposlední řadě je tu i argument nepřetržité 43 leté existence rozhlasového studia v Olomouci, které se i přes nepřízeň doby dodnes zachovalo poměrně širokou škálu rozhlasových aktivit a které má pro začátek své samostatné existence dostatečné prostorové a technické zázemí.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem a s odvoláním na §8 odst. 1 pís. d) Zákona České národní rady o Českém rozhlase čís. 484/1991 Sb. dovoluujeme si Vám tímto navrhnout zřízení samostatného regionálního studia Českého rozhlasu v Olomouci.

S veškerou úctou Čestný výbor pro ustavení samostatného rozhlasového studia v Olomouci.

Milan H o ř í n e k
primátor města Olomouce

Prof. PhDr. Josef J a ř a b, CSc.
rektor UP Olomouc

Josef H r d l i č k a
světící biskup, Arcibiskupství Olomouc

Josef J o s e f í k
ředitel, Moravské divadlo Olomouc

Ing. S o n n e v e n d
ředitel, Moravská filharmonie Olomouc, nám. Míru 23

772 00 OLOMOUČ, nám. Míru 23

-2-

STÁTNÍ DIVADLO
OLDŘICHA STIBORA
OLOMOUC

Státní symfonický orchestr
MORAVSKÁ FILHARMONIE

Příloha č. 2
Fotografie budovy Českého rozhlasu Olomouc

Příloha č. 3
Fotografie fonotéky Českého rozhlasu Olomouc

Příloha č. 4

Fotografie Studia 1 Českého rozhlasu Olomouc, ze kterého se živě přenášely *Koncertní středy*

